

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgitt 27 juni

1934

Skriv frå Landbruksdepartementet.

15 juni.

I medhald av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, godkjenner departementet eit av Ørskog heradstyre i Møre fylke 30 mai 1934 gjort vedtak um bruk av piggtråd i gjerde innan heradet solydande:

1. I Ørskog herad skal det vera lovleg å nytta piggtråd i gjerde i samhøve med desse fyresegnene:

2. Gjerde langs offentlig veg skal vera i samsvar med dei fyresegnene som til kvar tid vert fastsett av fylkesvegstyret.

3. I utmark til skifte millom 2 eller fleire beitefelt er det forbode å nytta piggtråd i gjerder.

4. Rundt sæterstøl kan piggtråd berre nyttast når fleirtalet av støleigarane er samde um det. Det same gjeld for eit rydda stykkje som ligg i utmark.

5. I innmark millom 2 eigarar kan ein nytta piggtråd når begge grunneigande parter er samde um det.

6. Millom innmark og utmark er det løyve til å nytta piggtråd i gjerder.

7. Dei som i medhald av desse fyresegner kjem til å nytta piggtråd i gjerder, plikter å halda gjerdet i forsvarleg stand.

8. Brot på desse fyresegnene vert straffa med bøter.

9. Dei ved kongeleg resolusjon av 25 juli 1898 godkjende reglar vert sett ut av kraft.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

16 juni.

I henhold til lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 27 stadfestes den av Drammen bystyre i møte 19 desember 1933 vedtatte regulering av en del av eiendommen Kobbervik, Kobbervikveien nr. 10 i Drammen.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes de av bystyret i det nevnte møte og i møtet 3 mai 1934 vedtatte vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen.

16 juni. Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen med beboelseshus ikke over to etasjer, kjeller og loft ikke medregnet. Gesimshøiden må for 1 etasjes bygninger ikke overskride 4,5 m med en mønehøide av ikke over 9 meter.

For 2 etasjes bygninger må gesimshøiden ikke være over 7 meter med en mønehøide av ikke over 10 meter.

2. Bygningsrådet kan av hensyn til enhetspreget påby særskilte hustyper for enkelte tomtrekk eller grupper.

3. Uthuser (garasjer) må anordnes således i forhold til beboelseshusene at der dannes en arkitektonisk enhet.

4. Utparselleringen må foregå efter den på planen angitte tomteinndeling. Husene legges i et sådant forhold til de regulerte gater og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Herfra kan bygningsrådet tilstede undtagelser, dog således at bygningslovens bestemmelser om avstand til nabogrense må befølges. Heller ikke må bebyggelsen komme nærmere veiene enn de regulerte byggelinjer.

16 juni.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes de av Stavanger bystyre i møte 3 mai 1934 vedtatte vedtekter til byplan for arealet mellom Egenesveien—Holbergsgate—Bretlandsgate og Rektor Hammers gate i Stavanger, hvilken byplan blev stadfestet ved departementets skrivelse av 17 mars 1934, dog med enkelte redaksjonelle endringer.

Vedtektene lyder efter den meddelte stadfestelse således:

1. Før tomtsalg i et kvartal påbegynnes, skal utparsellerings- og generell bebyggelsesplan for det hele kvartal for såvidt det tilhører selgeren forelegges for byplanrådet til godkjennelse.

2. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig.

3. Der skal bare bygges ett våningshus på hver tomt.

4. Ingen tomt skal bebygges med mer enn $\frac{1}{3}$ av sitt areal.

5. Våningshus skal ikke opføres i større høide enn for trebygninger bestemt. Bygnings minste avstand fra nabogrense skal være 4,0 m.

6. Uthus (garasje) bør opføres på tomtens indre del. Det bør ikke ha større areal enn 30 m² og bare opføres i en etasje. Det må anordnes sådan i forhold til våningshus og nabohus, at der skapes en arkitektonisk helhetsvirkning.

7. Det hele areal skal være et rolig villastrøk, der må her ikke drives fabrikkvirksomhet eller lignende, som ved larm, røk, lukt, støv etc. er forbundet med sanitære eller

andre ulemper for beboerne. Husdyrhold og drift av for- 16 juni.
lystelses- eller bevertningslokaler er forbudt.

8. Butikk- eller handelsvirksomhet kan av byplanrådet tillates drevet fra huser langs de trafikk-gater som omgir arealet. Sådnn virksomhet bør fortrinsvis henlegges til hjørnetomt, og det kan da forlanges at uten utgift for kommunen skal langs hele bygningen arealet mellom byggelinje og gatelinje utlegges til offentlig fortau eller plen.

9. Innhegning mot gate (vei eller passasje) skal i samme gate (vei eller passasje) utføres slik at der skapes et harmonisk hele. Naboer kan, med bygningsrådets samtykke, komme overens om helt eller delvis å sløife innhegning mellom sine eiendommer. Alle innhegninger må godkjennes av bygningsrådet.

10. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat ser- vitutt å etablere forhold, som står i strid med disse vedtekter.

11. Undtagelser fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, tilstedes av byplanrådet eller i tilfelle bygningsrådet, dog kun innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige vedtekter for Stavanger.

12. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de av departementet stadfestede bygningsvedtekter for Stavanger.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

16 juni.

Ved kongelig resolusjon av 30 januar 1904 er det bestemt at bygningsloven skal være gjeldende for Stokmarknes i Hadsel herred, Nordland fylke, innenfor følgende av herredstyret vedtatte grenser: Fra sjøen på vestre side av Henrik Johansens husmannsplass trekkes en rett linje til bygdeveien på høiden av Gangskaret, derfra under og langs åsen til Halses sommerfjøs, videre derfra nedover til et punkt ved elven 50 meter op for sykehuset og videre langs elven til sjøen.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet herved bestemme at det bygningsloven således underlagte strøk utvides til å omfatte Stokmarknes søndre, begrenset av utmarksgjerdet og Trolldalselven.

I henhold til den departementet ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924 gitte bemyndigelse, jfr. brandloven av 15 august 1908 § 65, skal departementet tillike bestemme at brandloven skal være gjeldende innenfor det område som efter foranstående bestemmelser er underlagt bygningsloven.

18 juni.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Sem herredstyre, Vestfold fylke, i møter 30 juni 1933 og 20 mai 1934 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten har følgende ordlyd:

1. kapitel.

Om orden på offentlig sted m. v.

§ 1. Ved offentlig sted forstås i disse vedtekter vei, gate, sti, plass, park, anlegg, strand, brygge eller lignende som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

§ 2. På offentlig sted må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted, hvorved ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 3. Når mange mennesker samles på offentlig sted, skal de rette sig efter de anordninger politiet gir for å opprettholde ordenen og regulere ferdselen.

§ 4. Om folketog og andre prosesjoner samt friluftsmøter, skal der i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Disse kan forbys når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet.

§ 5. På offentlig sted må ingen uten tillatelse av politiet (lensmannen) dele ut aviser, oprop, annonser, reklame og lignende eller sende ut gående eller kjørende reklame.

De som vil musisere, synge, vise kunster, forevise billeder og lignende på eller ut mot offentlig sted, må ha politiets (lensmannens) tillatelse.

§ 6. Det er forbudt å fortære rusdrikk på offentlig sted, i åpent gårdsrum eller portrum som støter til offentlig sted.

På nevnte steder er det også forbudt å spille kort.

§ 7. Barn under 14 år som på egen hånd streifer om på offentlig sted etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober til 31 mars) eller etter kl. 22 i sommerhalvåret, kan politiet bringe hjem.

Foreldre og foresatte har så vidt mulig å sørge for at små barn er under tilbørlig tilsyn, så de ikke hindrer ferdselen på offentlig sted.

§ 8. På eller utover offentlig sted er det forbudt å skyte 18 juni. med gevær, pistol, revolver, flobbert eller andre skytevåpen, med bue, sprettert og lignende eller kaste sten, kasteknall, sneball, søle, eller i det hele noe som kan skade eller forulempe dem som ferdes der.

Det er likeledes forbudt på offentlig sted uten politiets tillatelse å avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noen som helst art.

§ 9. Ingen må på offentlig sted vise sig maskert eller i drakt som er egnet til å foranledige forstyrrelser i den offentlige orden.

§ 10. Intet som kan være til hinder eller fare for ferdseien må anbringes på eller utover offentlig sted. Trær skal beskjæres for grener som hindrer ferdseien.

§ 11. Det er forbudt å drive lek eller spill på de offentlige veier og gater slik at ferdseien hemmes.

Politiet (lensmannen) kan forby at der drives ski- eller skøitløpning, aking med kjelke eller sparkstøtting på veier hvor dette kan være til hinder for ferdseien.

På fortau må ingen bære, trekke eller føre med sig gjenstander som kan være til hinder for ferdseien, eller som kan utsette dem som går forbi for skade eller ulempe.

Sykkel, kjelke, sparkstøtting eller kjærre må således ikke skyves eller trekkes på fortau.

§ 12. Ingen må på offentlig sted kaste eller legge fra sig glass, potteskår, fruktskall, spiker eller annet som kan være til ulempe eller fare for ferdseien.

§ 13. Når det på offentlig sted skal foretas noe som helst slags arbeide som kan være til hinder for ferdseien eller utsette dem som går forbi for fare eller ulempe, skal melding derom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen).

§ 14. Den som eier eller leier bygning eller grunn ved offentlig vei som har fortau, er pliktig til utenfor eiendommen å sørge for feining og rensning av fortau og rennestein (eller mindre grøft), og når føret er glatt bestre fortauet med sand eller lignende.

Feining skal foregå hver lørdag og for øvrig når politiet påbyr det. Det sammenfeide må ikke kastes i kjørebannen, men bringes bort når feiningen er ferdig. Efter snefall og når sne styrter ned fra taket, skal den hvem feiningen påhviler, ryddiggjøre fortau og rennestein for sne.

Kloakksluk må ved feiningen ikke tilføres faste urensligheter eller om vinteren sne eller is. Ristene må holdes åpne så vannet fra rennesteinen har fritt løp.

§ 15. Sne og is fra gårdsplass, tomt eller have må ikke kastes ut på offentlig vei, gate eller fortau.

18 juni. § 16. Når det er fare for sneras, plikter huseiere å sette op avvisere som tydelig varsler fotgjengere og andre passerende.

§ 17. Ingen må uten den kjørendes tillatelse stige op på eller henge sig på kjøretøier eller til sådanne fastgjøre håndvogner, kjelker eller lignende.

§ 18. Ingen må overlate kjøretøi eller løshest til mindre barn, til beruset person eller til noen annen som ikke er i stand til å følge trafikkreglene.

§ 19. Vogner som brukes til kjøring av gjødsel, jord, avfall og lignende skal være tette således at der ikke spilles noe under kjøringen.

2. kapitel.

Om dyr.

§ 20. Det er forbudt å la hester, kjøer, sauer, gjeter og svin gå på offentlig sted uten bevoktning.

§ 21. Hunder som er biske eller bruker å gjø på eller på annen måte forulempe gående eller kjørende, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde vekk fra offentlig sted eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige på grunn av deres størrelse eller rase.

Ingen må hisse hunder på offentlig sted eller la være å holde sin hund tilbake når den anfaller noen mens han ser på.

§ 22. Det er forbudt:

1. å la tisper ferdes ute i løpetiden,
2. å la hunder gå løse på kirkegårder og i offentlige beplantede anlegg,
3. å la hunder gå løse på offentlig sted uten å være forsynt med halsbånd med eierens navn og adresse.

Overtredes disse regler, kan politiet la hunden fange og selge eller drepe, hvis eieren ikke henter hunden og betaler alle påløpne omkostninger innen 8 dager efter at han er varslet personlig eller ved kunngjørelse i en avis.

3. kapitel.

Om offentlige innretninger og anlegg.

§ 23. Uvedkommende må ikke sitte på, stige op på eller over hegn som er anbragt ved offentlig sted eller om offentlig anlegg eller på sådanne steder klatre op i trær, stolper eller lignende.

§ 24. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på eller på annen måte be-

skadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryd be- 18 juni.
stemte innretninger og gjenstander.

Det samme gjelder den til offentlig sted støtende del av hus, gjerde, port og lignende.

Plakater, bekjentgjørelser og lignende må ikke opslåes uten vedkommendes samtykke.

Plakater og lignende som er lovlig opslått må ikke beskadiges eller fjernes av uvedkommende.

§ 25. Ingen må beskadige de på eller ved offentlig sted stående trær ved å brette av grener eller kvister, rive av eller skjære i barken eller lignende, likesom de omkring trærne til deres beskyttelse anbragte innretninger ikke må borttas eller skades.

Det er videre forbudt å bortta eller beskadige blomster og planter som er anbragt i offentlig anlegg og på sådant sted å kaste eller legge fra sig papir og lignende.

§ 26. På kirkegårder må ikke foregå lek eller annet som av hensyn til stedet er upassende.

Ingen må trenge inn på kirkegårder til tider da disse holdes lukket. Papir, visne blomster og avfall må kun henlegges på dertil bestemte steder eller fjernes fra kirkegården.

4. kapitel.

Om offentlige forestillinger og sammenkomster.

§ 27. Tillatelse til å gi de i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 omhandlede forestillinger eller forevisninger gis av politiet (lensmannen).

§ 28. Sammenkomst med dans må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), hvis der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning (kfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932).

§ 29. Den som akter å gi eller bringe i stand forestillinger eller sammenkomster som foran i §§ 27 og 28 omhandlet, skal i god tid i forveien sende inn skriftlig søknad til politiet (lensmannen) med angivelse av tid og sted for forestillingen eller sammenkomsten.

Intet lokale må benyttes medmindre det er godkjent av politiet (lensmannen) som betryggende for publikums sikkerhet. Politiet (lensmannen) avgjør hvor mange der kan få adgang til lokalet og på de forskjellige plasser i dette.

Hvis søknaden innvilges, avgjøres samtidig hvorvidt det skal være politiopsyn til stede og i tilfelle hvad der skal betales for dette.

18 juni. Avgiften for politiopsynet innbetales til politiet (lensmannen) og den kan kreves innbetalt før tillatelsen gis. (Kfr. lov av 10 juni 1927 § 19.)

§ 30. Enhver som gir eller får i stand en offentlig forestilling eller sammenkomst, skal etterkomme de ordrer som politiet gir til oprettholdelse av ordenen og om publikums sikkerhet og sørge for at intet uanstendig vises eller skjer.

Hender noe sådant, eller holdes forestillingen eller sammenkomsten uten tillatelse, kan politiet straks avbryte denne, og de tilstedeværende er pliktige til å fjerne sig efter politiets anmodning.

Ved offentlige forestillinger eller sammenkomster er de tilstedeværende pliktige til å opføre sig sømmelig og ordentlig.

Meningsytringer skal stanse når der 3 ganger er gitt signal til at de skal holde op.

De foran omhandlede forestillinger og sammenkomster må ikke finne sted mellom kl. 24 og kl. 8.

Det er overlatt til politiet (lensmannen) så vel ved enkelt leilighet som i almindelighet å påby tidligere lukning eller gi tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere.

§ 31. Av følgende forestillinger svares avgift til kommunekassen:

1. Av konserter, skuespill, operaer, operetter, kunstneriske danseopvisninger, oplesninger og lignende betales 2 % av bruttoinntekten.
2. Av revyteatre, kabareter, varietéer, menagerier, sirkusforestillinger, vokskabinetter og lignende 5 % av bruttoinntekten.
3. Av idrettsopvisninger hvori utelukkende eller vesentlig deltar profesjonelle idrettsutøvere betales 10 % av bruttoinntekten.
4. Finner noen fremførelse som foran anført sted i restaurant, hvor der ikke betales inngangspenger, betales kr. 10,00 til kr. 100,00 pr. dag efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse.

Avgiften svares i dette tilfelle av restaurantens innehaver.

Gis noen forestilling som ifølge foranstående bestemmelser er avgiftspliktig, i veldedig øiemed eller av innenbygds amatører, bortfaller avgiften når undtas det nødvendige utlegg til politiopsyn.

Avgiften innbetales til politiet (lensmannen) umiddelbart efter forestillingens slutt. Politiet (lensmannen) kan bestemme at avgiften deponeres på forhånd eller at der stilles betryggende sikkerhet for betalingen av avgiften.

De innkomne avgifter oversendes snarest til herredskassereren.

5. kapitel.

18 juni.

Avgiftspliktig næring.

§ 32. Det gjelder følgende bestemmelser om avgift av visse næringer som må ha politiets bevilling for å utøves (kfr. lov av 26 mai 1866):

- I. Offentlig dans.
 - a. Danseetablissementer: kr. 20,00 til kr. 60,00 pr. dansedag.
 - b. Restauranter hvor der danses: kr. 2,00 til kr. 20,00 pr. dansedag.
 - c. Enkelt almindelig ball: kr. 15,00 til kr. 40,00.
 - d. Kostymeball og maskerade: kr. 25,00 til kr. 50,00.
- II. Karuseller, skytebaner, ringkastning, fornøielsesavdelinger og lignende: kr. 2,00 til kr. 50,00 pr. dag.

Hvis formannskapet bestemmer at rutebileiere og drosjeeiere skal betale avgift til kommunekassen, fastsettes denne av formannskapet etter innstilling av politimesteren.

Drosjebevillinger for herredet utferdiges av politimesteren.

Innenfor det i punkt I og II angitte spillerum fastsetter politiet (lensmannen) avgiftens størrelse i hvert enkelt tilfelle.

Avgiften innbetales forskuddsvis til politiet (lensmannen) for så lang tid som dette bestemmer. De innkasserte beløp oversendes straks til herredskassereren. Blir avgiften ikke betalt i rett tid, bortfaller den meddelte tillatelse til å drive virksomheten. Politiet (lensmannen) kan når som helst tilbakekalle tillatelsen, når den blir misbrukt eller når utøveren ikke lenger anses skikket til å drive virksomheten.

6. kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 33. Hvis noen lar være å utføre noe som ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan politiet la det utføre på den skyldiges bekostning eller sørge for at forsømmelsen ikke volder skade eller ulempe.

§ 34. Overtredelse av disse vedtekter eller av bestemmelser utferdiget med hjemmel i disse, straffes således som i straffelovens § 339, 2 bestemt, for såvidt ikke strengere straff etter den almindelige straffelov eller spesiallover kommer til anvendelse.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

18 juni.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og

18 juni. andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Horg herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møter 29 april 1933 og 30 april 1934 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder således:

§ 1. På offentlig vei, hvorved i disse vedtekter menes enhver vei, plass eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet må ikke foretas nogen handling, hvorved fare forvoldes, ferdselen hemmes, ordenen forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei oppløp, sammenstimling av folk, dans, kortspill, drikk, skytning, kastning av sten eller sneball, hujing, skriking eller annen larmende, fornærmelig eller uanstendig optreden ikke finne sted.

§ 2. Lovlig opslåtte plakater eller bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller på annen måte gjøre uleselige.

§ 3. Sinte hunder eller hunder, som har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø eller fare mot dem, kan av politiet kreves holdt vekk fra offentlig vei eller forsynet med forsvarlig munnkurv.

Det samme gjelder hunder, som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner kan være farlige.

Ingen må hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen.

Hunder må ikke medtas til kirke, når der holdes gudstjeneste.

I løpetiden skal tisper av sin eier eller besitter holdes vekk fra offentlig vei.

§ 4. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

Politiet kan bestemme, at sådanne sammenkomster skal avsluttes kl. 23. Hvis noget finner sted som forstyrrer den offentlige orden, kan politiet straks avbryte sammenkomsten. Som regel må ingen sammenkomst tillates lengere enn til kl. 2.

Dersom sammenkomster som nevnt holdes av næringsdrivende, gjelder bestemmelsene i § 5.

§ 5. Offentlige forestillinger eller forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 samt offentlige sammenkomster, maskerade, karusell, skytebane, ringkastning eller

lignende, som drives som næring, må ikke holdes uten poli- 18 juni.
tiets tillatelse. Undtatt herfra er kirkekonserter.

For hver sammenkomst, forestilling eller forevisning eller lignende som omhandlet i 1. ledd eller for hver dag den varer, svares en avgift til herredskassen fra 5 til 20 kroner, som kan kreves betalt forskuddsvis til politiet.

De i 1. ledd omhandlede forestillinger og forevisninger skal slutte senest kl. 23.

For øvrig gir politiet de nærmere bestemmelser som anses nødvendige til oprettholdelse av orden og sikkerhet.

En tillatelse som er gitt, kan når som helst inndras.

Fra avgiftsplikten til kommunen undtas forestillinger og fremvisninger m. v. som er fritatt for skatt til staten efter lov av 8 mai 1931.

§ 6. Overtredelse av disse vedtekter eller av påbud som er gitt i henhold til samme, straffes efter straffelovens § 339, 2, forsåvidt ikke strengere straffebud kommer til anvendelse.

Skriv frå Justisdepartementet.

18 juni.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiska og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 «til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk» og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi, stadfest vedtaket åt Inderøy heradstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møter 25 august 1933 og 16 april 1934 um nye politivedtekter for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På eller nær offentlig veg — med offentlig veg meiner ein veg, plass, bru, bryggje eller andre stader der det er ålmenn ferdsle eller som er etla til ålmenn ferdsle — må folk ikkje flokka seg saman, fara med skråll og skrik, eller ta seg til med noko som er til hinder for ferdsla, skiplar ro og orden, skader, krenkjer eller er til mein for vegfarande folk. På desse stader må ingen njota eller bjoda rusdrykk, spela kort eller danse.

På eller nær offentlig veg må ingen leggja etter seg eller kasta frå seg noko som kan skade eller skjemma veg, grøft, reidskap, folk eller fe som ferdest der, eller som kan gjera det uhelsugt for folk.

§ 2. På, ved eller over offentlig veg må ingen skjota med gevær eller andre skjøtegreidor, brenna krutt eller anna sprengstoff. Heller ikkje må der kastas stein, snøball eller anna, so det kan valda skade eller hindre ferdsla. Skjote-

18 juni. greidor må handsamast og sprengningsarbeid drivast med største varsemd.

§ 3. Aking på kjelke, spark eller anna kan politiet (lensmannen) forby på nærare fastsette offentlege vegar.

Ingen må overlate køyrereidskap eller hest til folk som er berusa eller av annan grunn ikkje kan styra eller stella med det.

§ 4. Lovleg opsette plakatar eller kunngjeringar må ikkje øydeleggjast eller på noko vis skadast.

§ 5. Dramatiske framsyningar og andre offentlege fyrevisningar, konsertar m. v., må ikkje haldast utan løyve frå politiet (lensmannen). Løyve skal gjevast til ein person som er namngjeven og ansvarleg for tilstellinga.

Det same gjeld offentlig dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkasting m. v. som vert driven som næring.

For slike tilskipingar skal det svarast avgift til heradskassa på frå kr. 5,00 til kr. 50,00 for kvar kveld eller kvar tilskiping. Politiet (lensmannen) fastset i kvart høve kor stor avgifta skal vera og kan i særskilde høve avgjera at ei tilskiping skal vera avgiftsfri.

Kyrjekonsertar og tilskipingar med velgjerande fyremål er undantekne frå desse fyresegnene.

§ 6. Samkomor med dans eller andre samkomor der fyremålet heilt eller for det meste er av selskapeleg eller trøysamt slag, må ikkje haldast utan løyve frå politiet (lensmannen), dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller for folk som står i eit lag eller liknande samskipnad.

Politiet set dei vilkår for løyvet som det finn grunn til.

§ 7. Offentlege framsyningar og samkomor m. v. som er nemnde i §§ 5 og 6 skal sluta seinast kl. 1.

På slike framsyningar og samkomor m. v. må ingen syna usømeleg eller harmeleg framferd eller gjera noko som kan skipla hugnaden eller vera til meins for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømeleg åt skal ein visa burt.

Politiet har tilgjenge til alle slike framsyningar og samkomor. Det kan fastsetja at samkoma m. v. skal sluta, dersom dei finn det turvande av umsyn til den offentlege fred og orden.

§ 8. Det er forbode å selja tobakk av kva slag det vera vil til born under 15 år, utan det har med seg dagsett og underskriven tingingssattel på ei viss mengd tobakk frå ein vaksen som kjøpmannen kjenner. Likeeins skal det vera forbode å kjøpa tobakk til born under 15 år eller på anna

vis lata dei få tobakk. Råker politi eller lærar på born som 18 juni. nytt tobakk på offentlig veg, kan dei ta frå barnet tobakken og dei røykjegreidor det bruker.

§ 9. Brot mot desse vedtektene vert straffa etter § 339, 2 i straffelova.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

18 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Strinda herredstyres beslutning i møte 27 april 1934 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 2 juli 1934, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1. A. Utsalgssteder for varer skal med de i nærværende og følgende paragrafer nevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8.

På lørdager i tiden fra og med 1 juni til og med 31 august lukkes kl. 17 og på 1 og 17 mai kl. 12.

På de 10 siste hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 21.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. A. Utsalgssteder som kun selger melk og melkeprodukter hvoriblandt natursmør, chokolade, sukkertøi og mineralvann samt baker- og konditorvarer, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 6.

På de 10 siste hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 21.

B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10.

§ 3. A. Utsalgssteder, som kun selger frisk frukt, grønnsaker, sukkertøi, konfekt, tobakk, artikler for tobakksrøking, spillkort, prospektkort og spaserstokker, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 7,30.

B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 18 til kl. 22.

§ 4. Utsalgssteder som kun forhandler aviser, tidskrifter, frimerker og skrivesaker, omfattes ikke av denne vedtekts bestemmelser.

§ 5. Samtlige utsalgssteder skal holdes lukket julaften efter kl. 18. Jfr. lov av 14 juli 1897.

18 juni. § 6. Efter lukningstid må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder og ordres, som er kommet inn før lukningstid.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

18 juni. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om fredning av ferskvannfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 18 juni 1934 fastsatt følgende fiskeriregler for Os herred, Hedmark fylke, samt for følgende vann og elver i Røros landsogn herred, Sør-Trøndelag fylke: Sætersjøen, Store og Lille Sandtjern, Galåelven så langt den er grenseelv samt Røbekken og Flena:

§ 1. Alt fiske er forbudt fra og med 20 september til og med 20 mai. Herfra dog undtatt: Glåma, Narsjøen, Siksjøen, Tufsinga elv og den del av Femund og Lille-Korsjøen som ligger innen Os herred.

§ 2. Det er til enhver tid forbudt til fangst av fisk å anvende:

- a) lyster, demning, teine eller sløe,
- b) not og garn med mindre maskevidde enn henholdsvis 30 og 33 mm målt i våt tilstand fra knutes til knutes midtpunkt,
- c) drivgarn eller draggarn.

Punkt b. gjelder ikke for fiskevannene i Lille-Nørdalen og Søndre og Nordre Langtjern i Tufsingdalen.

§ 3. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1934.

Samtidig opheves forsåvidt det nuværende Os herred angår, de kongelige resolusjoner av 2 august 1898 og 21 november 1924 angående fiskeriregler for det gamle Tolga herred.

(Oversettelse).

19 juni. **Brigde** i § 37 litra f i fyresegnene av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet,

fastsett 19 juni 1934 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

§ 37 litra f skal herefter lyda so:

Fråsegn frå søkjaren um at han ikkje hev vore ilagd straff

Endring i § 37 litra f i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926,

fastsatt 19 juni 1934 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 37 litra f skal herefter lyde:

Erklæring fra ansøkeren om at han i de siste 3 år ikke

for fyll i dei siste 3 år og attest frå politiet på dei stadene der søkjaren hev budd dei siste 3 år um at han ikkje hev vore ilagd straff for fyll i denne tidi.

Dette brigdet tek til å gjelda straks.

har vært ilagt straff for beruselse samt attest fra politiet på de steder hvor ansøkeren har bodd i de siste 3 år om at han ikke har vært ilagt straff for beruselse i denne tid.

Denne endring trer i kraft straks.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

19 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har departementet med en del redaksjonelle endringer stadfestet en av Blaker herredstyre, Akershus fylke, i møte 18 desember 1933 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten skal lyde således:

§ 1. På offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, høirøstet tale, sang, dans og lek eller lignende, hvorved den offentlige orden forstyrres, ferdsele hemmes eller veifarende forulempes. Det er forbudt å spille kort eller fortære berusende drikke på offentlig vei.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet.

§ 2. Hester, kreaturer og griser må ikke gå løse på offentlig innhegnet vei. Det er forbudt å tjøre hester eller andre dyr på offentlig vei.

§ 3. Kjelkeakning og skiløpning på offentlig vei kan av politiet forbyes eller innskrenkes på nærmere betegnede steder.

§ 4. Vogner, kjerrer eller sleder som på offentlig vei benyttes til kjøring av gjødsel og lignende, skal være således innrettet at intet spilles på veien.

§ 5. Ingen må på eller utover offentlig vei avfyre skudd eller lignende, avbrenne krutt eller eksploderende gjenstander av nogen slags, heller ikke må der kastes sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkes eller de veifarende påføres ulemper.

Uten politiets tillatelse må der ikke optendes ild, gis salutt eller avbrennes fyrverkeri på eller i nærheten av offentlig vei.

19 juni. Ved mineringsarbeide på eller i nærheten av offentlig vei, må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

§ 6. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser på offentlige steder er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

§ 7. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende eller tilhørende gjenstander, såsom trær, stakitter, gjerder, stabbestener, grinder og lignende.

§ 8. Sammenkomster med dans, hvortil der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning, må ikke finne sted uten politiets tillatelse.

§ 9. Tillatelse til som næring å holde offentlig dans og maskerade, drive karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, meddeles en bestemt person som den ansvarshavende. Politiet kan påby at tilstillingen skal slutte til bestemt klokkeslett og for øvrig fastsette de nærmere betingelser for tillatelsen.

§ 10. Uten politiets tillatelse er det forbudt å gi offentlige forestillinger eller forevisninger — herunder konserter, balletter, cirkus, pantomimer, magiske eller ekvilibristiske forestillinger, — forevise menasjeri, panorama eller andre severdigheter. Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt person og tillatelsen kan tilbakekalles når som helst.

Enhver som får tillatelse til å gi forestilling eller forevisning, skal etterkomme de ordens- og sikkerhetsforskrifter som politiet måtte gi. Besøkende plikter å etterkomme politiets ordrer i og utenfor lokalet og for øvrig å iakttas orden og sømmelighet.

For enhver forestilling eller forestillingsdag svares en avgift til herredskassen fra kr. 2,00 til kr. 50,00 efter politiets bestemmelse. Avgiften erlegges forskuddsvis.

Konserter, forestillinger etc., som gis i veldedige øiemed, kan fritas for avgiften.

Kirkekonserter kommer ikke inn under bestemmelsene i nærværende vedtekter.

§ 11. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339, 2.

19 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet.

I henhold til den departementet ved kongelig resolusjon av 19 juni 1897 gitte bemyndigelse har departementet idag truffet bestemmelse om, at det fra 1 juli d. år inntil

videre skal være tillatt fra Sverige å innføre tollbare varer 19 juni.
som ikke er ledsaget av passerseddel, over Borveggjen
i Trysil herred, hvor der opprettes fortollingsstasjon.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

21 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Flesberg herredstyres beslutning i møte 26 mai 1934 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Flesberg herred, Buskerud fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 2 juli 1934 å regne, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregår skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8.

I månedene juni, juli og august lukkes kl. 20.

Julaften, nyttårsaften og pinseaften samt hverdagene mellom jul- og nyttår lukkes kl. 16.

Hvis 1 og 17 mai faller på hverdager, lukkes kl. 12.

§ 2. Søn- og helligdager samt påskeaften holdes helt lukket.

§ 3. Etter lukningstid må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder og ordres som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Undtatt for denne vedtekt er utsalgssteder som bare forhandler bensin og smøroljer samt utsalgssteder som bare forhandler melk og bakervarer, jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning.

§ 5. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skriv frå Socialdepartementet.

21 juni.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle umbrigde vedtaket åt Bakke heradstyre, Vest-Agder fylke, i møte senest 5 juni 1934 um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 16 juli 1934. Vedtekta lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal på kvardagar vera stengde frå kl. 21 til kl. 7. I sumarhalvåret frå og med 1 april til og med 30 september kan haldast uppe til kl. 22.

21 juni. § 2. Sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera stengde heile dagen.

§ 3. Jolaftan, nyårsaftan, påskeaftan og pinseaftan skal det stengjast kl. 18 med undantak for skulekrinsane Øksendal, Ovedal og Virak, der det nyårs-, påske- og pinseaftan kan haldast uppe til kl. 20.

§ 4. I stengjingstidi må kunder ikkje latast inn, men dei som er komne inn fyre stengjingstidi kan ekspederast etter stengjingstidi.

§ 5. Brot på desse vedtektene vert straffa etter lovi, jfr. straffelovi § 339, 2.

21 juni. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet.

I medhold av §§ 28 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil vidare de av Hetland herredstyre i møte 2 mai 1934 besluttede vedtekter for handel med brukte og kasserte gjenstander i Hetland herred, Rogaland fylke, dog med en del redaksjonelle endringer.

Vedtektene skal lyde således:

§ 1. For den av politiet i henhold til lov om handelsnæring av 21 juni 1929 § 28 meddelte tillatelse til handel med brukte og kasserte gjenstander erlegges årlig avgift til herredskassen kr. 10,00 som betales ved tillatelsens meddelelse. Av dette beløp tilkommer lensmannen kr. 2,00 for utstedelse av tillatelsen. Tillatelsen gjelder bare for et år (kalenderår) og kan tilbakekalles dersom disse regler overtres.

§ 2. Handelen må kun drives på steder og i rum, som godkjennes av politiet, og de innkjøpte, tilbyttede eller mottatte gjenstander må ikke opbevares utenfor disse steder eller rum. Over inngangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angitt.

Viser det sig nødvendig å vedta bestemt lukningstid for disse forretninger, blir denne å fastsette av formannskapet etter forslag fra politiet.

§ 3. Gjenstander der er innkjøpt, tilbyttet eller mottatt til salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 7 dager er forløpet etter at de kom i den handlendes besiddelse. De skal på passende måte forsynes med merkelapp med nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en av politiet godkjent fortegnelse over innkjøpte, tilbyttede eller til salg mottatte gjenstander. I denne blir å anføre gjenstandens nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse, av hvem gjenstanden er kjøpt,

tilbyttet eller mottatt, dagen for mottagelsen, og salget og 21 juni. den persons navn og adresse til hvem den er avhendet. Likeledes skal anføres innkjøps- og salgsspris, samt omkostningene spesifisert.

Den handlende er pliktig til når som helst for politiet å fremlegge så vel den ovenfor nevnte fortegnelse som enhver gjenstand der befinner sig i hans verge, hvad enten den er opført på fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende må ikke kjøpe, tilbytte sig, eller motta brukte eller kasserte gjenstander av personer som skjønnes å være under 15 år eller av berusede personer eller av ukjente personer, der ikke på betryggende måte kan legitimere sig.

§ 6. Fra reglene under §§ 2 og 3 kan politiet i særskilte tilfelle meddele fritagelse.

§ 7. Overtredelse av disse regler straffes overensstemmende med handelslovens § 33, 2. ledd.

§ 8. Disse regler, hvorav et eksemplar blir å opslå på forretningsstedet hos vedkommende handlende, trer i kraft fra 1 juli 1934.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

21 juni.

I medhold av § 15 i lov om skogvern av 12 februar 1932 og Krødsherad herredstyes vedtak i møter 1 november 1933 og 5 februar 1934 bestemmes:

1. Havning med geit i skogmark i Krødsherad herred, Buskerud fylke er forbudt det hele år.
2. Havning med sau i skogmark i Krødsherad herred, Buskerud fylke er forbudt undtatt tiden 1 juni—1 oktober.
3. Overtredelse av disse forbud er belagt med straff.

Lov om forandring i lov om utskiftning 22 juni. m. v. av 13 mars 1882.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 12 juni 1934 sålydende:

I.

Efternevnte paragraf i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882 skal herefter lyde således:

§ 103. Utenfor utskiftning er der efter begjæring av eier adgang til å få eiendomsgrense bragt på det rene, avmerket og beskrevet av utskiftningsrett.

Utskiftningsretten har, før den skrider til forretningen, å undersøke om der foreligger sådant eiendomsforhold som i § 2 omhandlet, i hvilket tilfelle forretningen som regel bør

22 juni. innskrenkes til å omfatte omtvistede grenser og grenser mot Nr. 1. fellesskapets naboer.

Forlanges utskiftning under pågående grensegangsforretning, kan den behandles med de allerede opnevnte menn. På tilsvarende måte forholdes når utskiftning nektes fremme, og grensegangsforretning på stedet forlanges.

Grensegangsforretning kan kreves uten hinder av tidligere utskiftning og er ikke til hinder for senere utskiftning.

Uhensiktsmessige grenser som omfattes av grensegangsforretning, bør ved mindelig makeskifte søkes regulert.

Hvorvidt og hvorledes de det offentlige uvedkommende omkostninger skal fordeles, bestemmes efter fritt skjønn av utskiftningsretten.

For øvrig gjelder de samme regler som for utskiftning, så vidt de er anvendelige.

II.

§ 103 skal herefter utgjøre lovens kapitel 16 og kapitlets overskrift lyde således: Grensegangsforretning.

Lovens eldre kapitel 16 (storskifter) og 17 (forskjellige bestemmelser) skal herefter henholdsvis ha kapitel nr. 17 og 18.

III.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

(Oversettelse*).

22 juni. **Lov um brigde i lov um**
Nr. 2. **motorvogner frå 20 feb-**
ruar 1926.

Lov om forandring i lov
om motorvogner av 20
februar 1926.

VI HAAKON, Noregs Konge,
gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak
frå Stortinget 12 juni 1934 som
lyder so:

I.

Lov um motorvogner frå 20
februar 1926 § 26, fyrste leden,
skal lyda:

I.

Lov om motorvogner av 20
februar 1926 § 26, første ledd,
skal lyde:

*) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 22 juni 1934.

Avavgiftene skal byane (kjøp-
stader og ladestader med eige
kommunestyre) ha åtte hundrad-
deler, og dei 18 landfylki resten.

Avavgiftene skal åtte hundre- 22 juni.
deler tilfalle byene (kjøpstæder Nr. 2.
og ladesteder med eget kom-
munestyre) — resten de 18 land-
fylker.

II.

Denne lovi tek til å gjelda
1 juli 1935.

Di hev Vi godkjent og stad-
fest, liksom vi hermed godkjen-
ner og stadfester dette vedtaket
som lov, under Vår hand og
riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli
1935.

Lov om ophevelse av § 13 i den geistlige 22 juni.
lønningslov av 14 juli 1897, jfr. lov av 25 Nr. 3.
februar 1921.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni
1934 sålydende:

§ 1. Lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres
lønning av 14 juli 1897 § 13, jfr. lov av 25 februar 1921,
opheves.

§ 2. Nærværende lov trer i kraft 1 januar 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om økonomisk embedseksamen ved 22 juni.
Universitetet. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni
1934 sålydende:

§ 1. Der skal av Det juridiske fakultet ved Universi-
tetet holdes en økonomisk embedseksamen.

§ 2. Til denne eksamen skal kandidatene gjøre rede for
sine kunnskaper i følgende fag og disipliner:

22 juni. *Socialøkonomikk og statistikk*: Socialøkonomikkens teori, Nr. 4. socialøkonomikkens historie, næringspolitikk, socialpolitikk, sociologi, arbeidet som økonomisk og sociologisk faktor, økonomisk historie, bedriftsøkonomi (herunder landbruksøkonomi), finanslære, statistikkens teori og teknikk, sammenlignende økonomisk og social statistikk (herunder Norges næringsliv, landets økonomiske og sociale tilstand), forretningsstatistikk, sammenlignende befolkningsstatistikk og befolkningslære.

Rettsvidenskap: Kort kurs i privatrett og forfatningsrett. Visse avsnitt av forvaltningsretten, herunder næringsrett, socialrett og finansrett.

Der holdes både skriftlig og muntlig prøve.

§ 3. Adgang til å underkaste sig økonomisk embeds-eksamen har enhver som er immatrikulert ved Universitetet, når han har bestått den forberedende prøve i filosofi overensstemmende med lov og reglement om forberedende prøve ved Universitetet og sådan prøve i bokholderi og matematikk som ved reglement bestemmes, og videre fremlegger bevidnelse fra vedkommende øvelsesleder for at han med tilstrekkelig utbytte har deltatt i de anordnede øvelseskurser.

På betingelser som fastsettes av Kongen, kan også de som uten eksamen artium har bestått avgangseksamen ved Norges landbrukshøiskole eller ved et godkjent handelsgymnasium, gis adgang til å underkaste sig økonomisk embedseksamen.

Under hvilke betingelser kandidater med annen utdanning enn eksamen artium kan fritas for prøven i bokholderi, bestemmes av Kongen.

§ 4. De nærmere bestemmelser om den økonomiske embedseksamen, om prøvene i bokholderi og matematikk og om øvelseskurser gis ved reglement fastsatt av Kongen, som likeledes treffer bestemmelse om når eksamen første gang skal holdes.

§ 5. Lov av 9 oktober 1905 med senere tilleggslover om statsøkonomisk eksamen ved Universitetet opheves, dog så at Kongen bestemmer, når statsøkonomisk eksamen siste gang skal holdes, efterat denne lov er trådt i kraft.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om midlertidige innførselsforbud 22 juni.
m. v. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni 1934 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at det inntil videre skal være forbudt å innføre fra utlandet en eller flere av ham angitte sorter av gjenstander og varer, derunder levende dyr og planter, medmindre der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra den myndighet eller institusjon som Kongen bestemmer, om at denne samtykker i innførselen.

Kongen kan fastsette gebyr for utferdigelse av dispensasjon fra innførselsforbud i henhold til 1. ledd. Likeledes kan Kongen eller den han bemyndiger dertil, fastsette betingelser for utferdigelse av sådan dispensasjon.

§ 2. Kongen kan bestemme som gjeldende inntil videre at innførselen fra utlandet av en eller flere av ham angitte sorter av gjenstander og varer som nevnt i § 1 ikke må overskride et av ham fastsatt kvantum i sådant tidsrum som han bestemmer.

§ 3. Kongen kan bestemme som gjeldende inntil videre at alle kjøp fra utlandet av en eller flere av ham angitte sorter av gjenstander og varer som nevnt i § 1, derunder kjøp på leveringskontrakter, innen en nærmere fastsatt frist, regnet fra det tidspunkt kjøpet blev avsluttet, skal innberettes til den myndighet som Kongen bestemmer, ledsaget av sådanne ytterligere opplysninger som Kongen fastsetter. Det kan bestemmes at innberetnings- og opplysningsplikten skal omfatte også kjøp som er avsluttet før Kongens bestemmelse trer i kraft, forutsatt at det gjelder varer som da ennå ikke er levert. Med de undtagelser som innberetningsplikten omfatter, måtte nødvendiggjøre, påhviler der vedkommende myndighet taushetsplikt med hensyn til de opplysninger som den mottar, for såvidt ikke noget annet er særskilt bestemt ved lov.

§ 4. Den som forsettlig eller uaktsomt innfører eller søker å innføre gjenstander eller varer i strid med et i henhold til § 1 utferdiget innførselsforbud, eller som medvirker dertil, straffes med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

Gjenstander eller varer som således er innført eller søkt innført, kan inndras ved dom, selv om de ikke tilhører nogen som er skyldig i den straffbare handling. Er der ikke anledning til å inndra dem, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser utferdiget i henhold til § 3 straffes med bøter.

22 juni. § 5. De nærmere bestemmelser til gjennomførelse av
 Nr. 5. denne lov fastsettes av Kongen eller den som han bemyndiger dertil.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid opheves lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 og lov om innførsel av kull, koks og cinders av 24 juni 1933. De i henhold til disse lover utferdigede bestemmelser forblir i kraft inntil de opheves eller avløses av bestemmelser utferdiget i henhold til nærværende lov. Forsåvidt angår straff og inndragning i anledning av overtredelse av sådanne bestemmelser, får bestemmelsene i § 4 tilsvarende anvendelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

22 juni. Lov om endringer i lov av 22 juni 1928 om
 Nr. 6. ordning av visse jordspørsmål med senere tilleggslav av 15 februar 1929.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni 1934 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål skal lyde således:

§ 25, første ledd:

Adgang til tvungen avståelse bortfaller, hvis ikke den, hvem tillatelsen er meddelt, har begjært skjønn innen 2 måneder efterat han har mottatt underretning om tillatelsen. Likeledes bortfaller adgangen, hvis avståelse ikke er forlangt innen 1 år efter endelig skjønn.

§ 36, nytt siste ledd:

Dersom omordningen påfører eieren skade eller ulempe som ikke erstattes ved leieavgiften, blir erstatning herfor å fastsette av jordstyret. For vedvarende skade og ulempe, som vil bortfalle, når leierens rett opphører, kan erstatningen fastsettes til et årlig beløp i tillegg til leieavgiften; for øvrig settes erstatningen til en sum en gang for alle, som utredes av leieren, når omordningen trer i kraft.

§ 37, nytt siste ledd:

Bestemmelsen i § 36, siste ledd, finner tilsvarende anvendelse.

§ 49, annet ledd:

22 juni.

Også efterat leieforholdet er ophørt, kan sådan avståelse kreves når Kongens samtykke er meddelt innen 1 år efter ophøret.

Nr. 6.

§ 70, femte ledd:

Paragrafene 21 til og med 34 samt 49, annet ledd, finner tilsvarende anvendelse så langt de passer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 med tilleggslov av 21 mars 1930. 22 juni. Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni 1934 sålydende:

I.

Lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 (tilleggslov av 21 mars 1930) § 16 skal herefter lyde således:

§ 16. Banken skal ha sitt sete i Oslo. Den skal ha et styre på 5 medlemmer med varamenn. Formannen og næstformannen med varamenn for disse beskikkes av Kongen. De 3 andre medlemmer med personlige varamenn velges av Stortinget.

De stortingsvalgte medlemmer av styret med varamenn velges for 3 år, og deres tjenestetid regnes, hvis intet annet bestemmes, fra førstkommende 1 januar efter valget. De fra-tredende kan velges på ny.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1934.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

22 juni. Lov om endringer i lov nr. 3 av 29 juni
Nr. 8. 1932 om opprettelse av en garantikasse for
sparebanker.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni
1934 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov nr. 3 av 29 juni 1932 om
opprettelse av en garantikasse for sparebanker skal herefter
lyde:

§ 1. Der opprettes en garantikasse for sparebanker med
formål å stille garanti for lån eller støtteinnskudd som til-
føres sparebanker hvis virksomhet man av hensyn til for-
dringshaverne og av almene hensyn finner bør søkes opprett-
holdt og som med støtte av garantikassen antas å kunne
gjenvinne sin soliditet.

Garantikassens grunnfond skal bringes op i 30 millioner
kroner, hvorav 10 millioner kroner tilveiebringes ved garanti-
forskrivelse fra statskassen, og 20 millioner kroner innbe-
tales etterhvert ved årlige bidrag fra landets sparebanker.

Ved siden av dette grunnfond opprettes et midlertidig
lånefond stort 4,5 millioner kroner, hvorav statskassen ut-
reder 1,5 millioner kroner og 3 millioner kroner innbetales
ved tilleggsutligning til sparebankenes årlige bidrag til
garantikassens grunnfond.

Lånefondets midler med tillegg av påløpende renter an-
vendes til rente- og avdragsfrie lån til mindre bygdespare-
banker som er kommet i vanskeligheter på grunn av kom-
munale engagementer eller akkorder til jordbrukere og
fiskere gjennom lånekassene, men som ved en begrenset støtte
av denne art antas å kunne opprettholde sin virksomhet.

§ 2. Er en sparebank efter ansøking fra styret inn-
rømmet hjelp av garantikassen i henhold til § 1, første ledd,
kan vedkommende regjeringsdepartement efter forslag av
garantikassen, Norges bank og Bank- og sparebankinspek-
sjonen påby at foreløbig bare en i hvert enkelt tilfelle nær-
mere bestemt procent av de kreditorers tilkommende hvis
fordringer ikke er sikret ved pant i sparebankens eiendeler
eller har fortrinsrett i konkurs, skal stå til kreditorenes
rådighet overensstemmende med sparebankens vedtekter, men
resten avsettes til et midlertidig garantifond for sparebanken,
dersom påbudet anses for å stemme så vel med fordrings-
havernes interesser som med almene hensyn. Hvis slik be-
stemmelse treffes for en sparebank som er kommet i van-
skeligheter efter at den har fått akkord men før akkorden

i sin helhet er opfylt, skal forskriftene i konkurslovens § 79 22 juni. få tilsvarende anvendelse ved fastsettelsen av det beløp som Nr. 8. skal stå til akkordkreditorenes rådighet.

Departementet bestemmer samtidig efter forslag fra de forannevnte institusjoner hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning garantifondet skal være gjenstand for forrentning. Inntil båndleggelsen er hevet skal fondet, i tilfelle med tillegg av renter, tjene til sikkerhet for oppfyllelse av sparebankens gjenværende forpliktelser og de fordringer av enhver art som opstår under sparebankens fortsatte virksomhet.

Departementet kan efter ansøking fra bankens styre og såfremt dette skritt er tilrådet av garantikassen, Norges bank og Bank- og sparebankinspeksjonen bestemme at fondet i tilfelle med renter samlet eller i av departementet fastsatte terminer, atter skal stilles til rådighet for de berettigede.

Når en bank er kommet i vanskeligheter med oppfyllelsen av en akkord, kan vedkommende departement efter forslag fra garantikassen, Norges bank samt Bank- og sparebankinspeksjonen beslutte en ytterligere nedsettelse av de fordringer som omfattes av akkorden. Betingelsen er at der ved hjelp av sådan støtte som nevnt i § 1 sikres kreditorene fullt vederlag for reduksjonen i form av en fremskyndelse av betalingen.

Departementets beslutning om avsetning av fond og om hel eller delvis tilbakebetaling derav samt om endring i de ved en akkord fastsatte utbetalingsterminer besørges av Bank- og sparebankinspeksjonen kunngjort for sparebankens regning. Kunngjørelsen skal opslåes på rettstedet og innrykkes i Norsk kunngjørelsestidende og i ett eller flere blad som er almindelig lest på stedet.

§ 3. Enhver sparebank som den 1 januar i det år utligningen foretas er i fri virksomhet, plikter å betale bidrag til garantikassens grunnfond. Bidragets størrelse fastsettes av Kongen og utlignes efter forvaltningskapitalen ved utgangen av det år, som går næst forut for utligningen. Det utlignede beløp avrundes til nærmeste kr. 5,00.

Utligningen foretas av garantikassens styre, men må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement. Det utlignede beløp kan inndrives ved utpantning og har i tilfelle av konkurs samme fortrinsrett som skatt til staten. Avgiften skal være betalt innen utgangen av januar måned hvert år.

Sparebankenes bidrag til det i § 1 nevnte midlertidige lånefond utlignes og innbetales efter de for bidrag til grunnfondet gjeldende regler.

§ 5. De av sparebankene innbetalte bidrag til garantikassens grunnfond skal anbringes i norske statsobligasjoner

22 juni. og statsgaranterte norske verdipapirer. De renter som inn-
 Nr. 8. vinnes av disse midler, tillegges kapitalen efterat de årlige
 driftsutgifter er dekket.

Ledige midler tilhørende det midlertidige lånefond an-
 bringes i sparebanker.

§ 6. Styret innsender hvert kvartal til Norges bank og
 vedkommende departement opgave over overtatte garantier
 tillike med regnskapsutdrag for garantikassen og ved hvert
 års utgang beretning om kassens virksomhet.

Vedkommende lånefondet innsender styret til departe-
 mentet tilsvarende regnskapsoppgaver og årsberetning.

§ 8. Mulig tap for garantikassen dekkes fortrinsvis av
 den del av grunnfondskapitalen, der er tilveiebragt ved de
 årlige innbetalinger fra landets sparebanker, samt av derpå
 innvunnet fortjeneste.

Opløses garantikassen skal det gjenværende beløp av
 sparebankenes andel overføres til det ved lov oprettede sik-
 ringsfond for sparebanker, for å legges til dette fonds kapital.

Tap av lånefondets midler bæres med en tredjedel av
 statens innskudd og med to tredjedeler av sparebankenes
 bidrag til lånefondet.

Ved opphør av lånefondets virksomhet blir en tredjedel
 av dettes midler å tilbakebetale statskassen og to tredjedeler
 å overføre til Sikringsfondet for sparebanker.

§ 9. Første utligning av sparebankenes tilleggsbidrag
 til det i § 1 nevnte lånefond finner sted i 1935.

I de år som der i henhold til denne lov ydes bidrag til
 Garantikassen for sparebanker, bortfaller sparebankenes
 plikt til overensstemmende med lov om sparebanker av 4
 juli 1924 § 51 å yde bidrag til det i henhold til denne lov
 oprettede sikringsfond for sparebanker.

§ 10. De gjeldende lovbestemmelser om beskatning av
 Sikringsfondet for sparebanker, samt av det beløp som
 sparebankene årlig avsetter til dette fond, finner tilsvarende
 anvendelse på Garantikassen for sparebanker og de bidrag
 som utlignes til grunnfond for denne og til det i § 1 om-
 handlede midlertidige lånefond.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON
 (L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om endring av lov av 21 juni 1929 om 22 juni.
verneplikt og utskrivning. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni 1934 sålydende:

Efternevnte paragrafer i lov av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning skal herefter lyde således:

§ 1. Den væbnede makt inndeles i landforsvaret (hæren) og sjøforsvaret (marinen og kystartilleriet).

Landforsvaret består av 2 opbud: linje og landvern.

Sjøforsvaret består av 1 opbud.

§ 3. Innen sjøforsvaret er marinens bestemmelse den samme som linjens i landforsvaret, kystartilleriets som landvernets.

§ 8. Vernepliktstiden er for alle utskrevne 24 år. Herav uttjenes i landforsvaret de 12 første år i linjen, de 12 siste i landvernet.

§ 9. Enhver befalingsmann og enhver utskrevet vernepliktig er forpliktet til å motta hvilken som helst grad eller kommando, som tildeles dem, og til om nødvendig å gjennomgå instruksjonskurser av hensyn hertil. Ingen kan dog anvendes i lavere grad enn den, han før innehar med mindre han ved sitt forhold har gjort sig uverdigg til sådan grad.

Efter bestemmelse av Kongen med Stortingets samtykke kan vernepliktige anvendes til å utføre civilt samfundsnyttig arbeide istedenfor vanlig militærtjeneste. Når det er mulig og hensiktsmessig skal de vernepliktige herunder settes op i militære arbeidsavdelinger.

Vernepliktige som har særlig fagdannelse, kan anvendes ved den væbnede makt på den måte og i sådan stilling, som er stemmende med deres særlige utdannelse.

De som avtjener verneplikten efter nærværende paragrafs 2. og 3. ledd kan uttas til tjeneste av samme varighet som de stridsdyktige, selv om de efter reglene om tjenstydktighet i almindelighet kun tilhører dyktighetsklassen hjelpe-dyktige (§ 29).

På den annen side kan også vernepliktige, som er stridsdyktige, i nødvendig utstrekning uttas til tjeneste som ikke-stridende.

§ 11. For frivillige befalingsmenn og andre frivillige gjelder det samme antall vernepliktsår som for utskrevne bestemt.

De frivillige av landforsvaret, som måtte ha tjent i linjen mer enn 12 år, skal derhos være forpliktet til allikevel å stå 12 år i landvernet, forhenværende fastlønt befal dog ikke utover den for deres grad fastsatte aldersgrense.

22 juni. Har nogen stått som fastlønt i landvernet og overgår til
Nr. 9. vernepliktig stilling, betraktes han med hensyn til verneplikt, som om den frivillige tjeneste var utført i linjen.

§ 15. Efter 1 januar i det år hvori 20-års alderen nåes, er vernepliktige i den utstrekning Kongen bestemmer forpliktet til å gjøre anmeldelse til innrulleringsnevnden om bortreise, flytning, utvandring og sjøfart og erhverve tilatelse dertil. Mønstringsmennene skal rettlede de sjøfarende.

Utskrevne vernepliktige kan i fredstid tillates å utvandre av riket, når de iakttar de av Kongen herfor fastsatte bestemmelser.

Alle bortreiste eller utvandrede vernepliktige, som vender tilbake efter 1 januar i det år hvori 20-års alderen nåes, har uten ophold å melde sig for innrulleringsnevnden (lensmannen, politiet) på det sted hvor de tar bopel.

Kongen kan, hvis omstendighetene krever det, i krigstid eller når krig er å frykte, forby vernepliktige fra 1 januar i det år, de fyller 18 år, å forlate riket eller det distrikt hvori de opholder sig, eller å ta hyre med fartøi i utenriks fart. For øvrig kan den, som ikke er utskrevet, inntil 1 januar i det år, hvori han fyller sitt 20. år, forandre opholdssted, foreta reiser innenlands eller utenlands, og gå i sjøfart, hvor han vil.

§ 16. En sjøfarende vernepliktig, som er blitt forbigått ved utskrivning på grunn av fravær i utlandet og vender tilbake, må ikke utmønstres i utenriks fart utover næste sesjon uten krigskommissærens tillatelse.

§ 17. Av hensyn til verneplikten skal alle unge menn som opholder sig her i riket, innføres i utskrivningsliste (innrulleres) i det år, hvori de fyller sitt 20. år, hvorefter de føres i denne liste av innrulleringsnevnden inntil de utskrives eller kjennes fri for utskrivning. De som opholder sig i utlandet eller er i utenriks sjøfart når innrulleringen foregår, skal innføres i utskrivningsliste straks efter sin ankomst til landet, jfr. § 15, 3. ledd.

§ 18. Hvis ikke anderledes bestemmes, skal ethvert lensmannsdistrikt og enhver by utgjøre en innrulleringskrets, for hvilken has egen innrulleringsnevnd og føres særskilt utskrivningsliste. Kongen kan dog bestemme, at et lensmannsdistrikt eller en by i eller uten forbindelse med landdistrikt skal inndeles i flere innrulleringskretser og likeledes, at flere lensmannsdistrikter eller flere byer i eller uten forbindelse med landdistrikt skal slåes sammen til en innrulleringskrets.

§ 19. Innrulleringsnevnden består av en officer som formann og to andre medlemmer, nemlig på landet lens-

mannen, i byen en tjenestemann ved politiet efter vedkom- 22 juni.
mende departements nærmere bestemmelse og en kretsfor- Nr. 9.
stander valgt for innrulleringskretsen. Valget som tillike
omfatter en varamann, foretas av formannskapet. Med hen-
syn til kretsforstanderens valgbarhet, ombudstid og uttre-
delse gjelder hvad det er bestemt for kommunestyremedlem-
mer i loven om kommunevalg og lovene om kommunestyre.

Omfatter en innrulleringskrets mere enn et lensmanns-
distrikt eller en by, skal hvert lensmannsdistrikt og hver by
ha sin kretsforstander. Hvor innrulleringskretsens størrelse
eller andre særegne forhold gjør det ønskelig, kan Kongen
også i øvrig bestemme, at det i samme innrulleringskrets
velges to eller flere kretsforstandere, hver for en del av
kretsen.

For hvilke og hvor mange innrulleringskretser samme
officer skal forrette som innrulleringsnevndens formann be-
stemmes likeledes av Kongen. Hvis vedkommende officer blir
utkommandert i anledning av feltopsetning, overtar innrul-
leringsnevndens annet faste medlem, lensmannen eller tjene-
stemannen ved politiet, de formannen påhvilende forretninger
mot godtgjørelse, som bestemmes av Kongen.

I landets største byer hvor arbeidet med innrulleringen
er uforholdsmessig stort, kan Kongen med Stortingets sam-
tykke treffe en annen ordning av innrulleringsnevndene enn
forannevnte således at formannshvervet overdras til en funk-
sjonær antatt mot godtgjørelse, fortrinsvis en pensjonert
militær befalingsmann.

§ 20. Enhver innrulleringskrets inndeles i roder, og for
hver av disse beskikkes en skikket mann som rodeforstander.
Inndelingen og beskikkelsen foretas av formannskapet.

Med hensyn til rodeforstanderens valgbarhet, ombudstid
og uttredelse gjelder hvad det er bestemt for kommunestyre-
medlemmer, i loven om kommunevalg og lovene om kom-
munestyre.

Det påligger rodeforstanderen å tilveiebringe opplysnin-
ger om og føre innseende med de til roden hørende innrul-
leringspliktige og likeledes med innrulleringspliktige fra
andre distrikter, som opholder sig innen roden eller byen.
Efter utferdigede forskrifter skal han opta nøiaktig rode-
liste over alle de innrulleringspliktige i roden og gå innrulle-
ringsnevnden og utskrivningsmyndighetene til hånde i det som
angår innrulling og verneplikt.

I den utstrekning, som det finnes hensiktsmessig kan
Kongen bestemme, at de forretninger som er pålagt rode-
forstanderne skal overtas av vedkommende lensmann (i by-
ene en tjenestemann ved politiet) mot godtgjørelse, som be-

22 juni. stemmes av Kongen med Stortingets samtykke. Inndelingen Nr. 9. i roder kan i dette tilfelle bortfalle.

§ 21. Innrulleringsnevnder og rodeforstandere skal være forpliktet til efter Kongens nærmere bestemmelse å bistå ved tilsigelsen av de utskrevne og ved deres innkallelse under krig. Rodedeforstandernes bistand kan dog kun kreves innen roden og byen og, bortsett fra korrespondanse, innrulleringsnevndens kun innen kretsen.

§ 22. Den, som forretter som kretsforstander, kan kreve sig fritatt for andre kommunale ombud, så lenge hans funksjonstid varer. Ingen kan samtidig være både kretsforstander og rodeforstander. Fastlønte militære tjenestemenn og lensmenn samt polititjenestemenn, som er medlemmer av innrulleringsnevnd, og tjenestemenn ved utskrivningsvesenet kan ikke være kretsforstandere eller rodeforstandere.

§ 23. På grunnlag av rodelistene opsetter innrulleringsnevnden hvert års utskrivningsliste for innrulleringskretsen.

Sogneprester, forstandere for dissentermenigheter og andre særegne religionssamfund, politiembetsmenn, folke-registerførere, skolestyrer, konsuler og tjenestemenn ved mønstringsvesenet er forpliktet til efter Kongens nærmere bestemmelse å bistå innrulleringsnevndene med opplysninger og oppgaver m. v. i anledning av de unge menns innrulling.

Tjenestemenn ved mønstringsvesenet skal også være forpliktet til å yde utskrivningsmyndighetene den bistand og å utføre de forretninger vedrørende kontrollen med de utskrevne sjøvernepliktige og disses innkallelse, som Kongen bestemmer.

I den utstrekning Kongen bestemmer er rederier forpliktet til å gi innrulleringsnevnd og krigskommissær opplysninger om vernepliktige som er påmønstret deres skib.

Likeledes kan det efter bestemmelse av Kongen pålegges enhver, som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, å meddele oppgave til rodeforstanderen eller innrulleringsnevnden over de innrulleringspliktige personer, til hvem grunn eller husrum avgis og, om så forlanges, tillike over sådanne personers til- og fraflytning fra hans eiendom eller husleilighet. I kommuner hvor folkeregister er besluttet istandbragt, bør sådanne oppgaver så vidt mulig begjæres avgitt sammen med opplysninger for disse registre og fortrinsvis ved utfylling av lettfattelige skjemaer, som tilstilles og atter avhentes hos vedkommende.

Personer, hvis opholdssted ikke kjennes, eftersøkes av politiet.

§ 24. Alle utskrivningspliktige, som opholder sig her i riket den 1 januar i det år, de opnår 20-års alder, er for-

pliktet til å melde sig for rodeforstanderen enten på hjem- 22 juni-
stedet eller i den rode, i hvilken de opholder sig, for å bli Nr. 9.
optatt på rodeliste og få utlevert vernepliktsbok som inne-
holder hvad de har å iakttå med hensyn til verneplikten.
De nærmere regler herom gis av Kongen.

Blir nogen ikke optatt på rodeliste ved forannevnte tids-
punkt har han meldingsplikt inntil så er skjedd, i hele den
vernepliktige alder. Meldingen kan avgis til innrullerings-
nevnden, hvis rodeforstanderen ikke kjennes.

§ 25. Hvert år så snart som mulig efter det tidspunkt,
da de innrulleringspliktige er optatt på rodeliste, holder inn-
rulleringsnevnden et offentlig innrulleringsmøte, hvor rode-
forstanderne skal være til stede og avgi opplysninger om de
innrulleringspliktige i roden samt innlevere sine rodelister.
Forretningen administreres på landet av lensmannen, i byene
av den polititjenestemann, som er medlem av innrullerings-
nevnden, idet nevndens formann ikke avgir møte, medmindre
han av særegne grunner er beordret dertil. Ved dette møte
skal fremstille sig alle innrulleringspliktige, som er innen
innrulleringskretsen og ikke før vet sig optatt på rodelisten,
eller som av rodeforstanderen eller innrulleringsnevnden har
fått pålegg om å fremmøte, forat nærmere opplysninger kan
bli tilveiebragt eller nærmere undersøkelse anstillet angå-
ende deres vernepliktsforhold.

Forsåvidt hensynet til næringsveier eller andre forhold
gjør det ønskelig, eller derved kan opnåes besparelse for
staten, kan Kongen bestemme, at den i § 60, 1. ledd, gitte
særbestemmelse for Nordland, Troms og Finnmark fylker
skal gjøres gjeldende også i andre deler av riket.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) tilkom-
mer for forannevnte møter en godtgjørelse av kr. 8,00, krets-
forstanderen kr. 4,00 daglig foruten i tilfelle skyss- og kost-
godtgjørelse efter loven.

§ 27. De vernepliktige deles i 2 hovedgrupper: land-
vernepliktige og sjøvernepliktige:

Til sjøvernepliktige regnes:

- a) Sjøfolk som har en utenriks fartstid efter det fylte 16 år
av minst 12 måneder innen 1 januar i det kalenderår
hvori de fyller 20 år;
- b) Sjøfolk i innenriks kystfart, fiskere og fangstmenn på
havet i den utstrekning Kongen med Stortingets sam-
tykke til enhver tid bestemmer.

Fartstid som er erhvervet efter 1 januar i det kalenderår
hvori 20-års alder nåes og innen utløpet av tilstått utsettelse
med utskrivningen (§ 16) eller hjemkomst fra utenriks sjø-
fart (§§ 15,3 og 17) kan av generalkrigskommissæren tillates

22 juni. medregnet ved avgjørelse av spørsmålet om vedkommende
Nr. 9. skal utskrives som sjøvernepliktig.

Fartstiden for å regnes til sjøvernepliktig skal for såvidt angår utenriks fart være bevidnet av mønstringsvesenet på grunnlag av sjøfartsruller som dette plikter å føre. De nærmere bestemmelser herom så vel som om uttagningen av sjøvernepliktige blandt sjøfolk i umønstreret fart, fiskere og fangstmenn gis av Kongen.

Førere av norske fartøier i fart hvorfor mønstring ikke er påbudt samt i fiskeri og fangst på havet er forpliktet til i den utstrekning Kongen bestemmer å gi de med fartøier forhyrte sjøfolk i alderen 16 til 20 år de nødvendige fartsattester av hensyn til de forhyrtes verneplikt.

Alle sjøvernepliktige som har sådan tjenstdyktighet som nevnt i § 29 I eller II utskrives til sjøforsvaret. Landvernepliktige utskrives til landforsvaret, samt dessuten efter behovet til sjøforsvaret (jfr. også § 9, 3. ledd).

Fiskere og fangstmenn (heri innbefattet personer som er beskjeftiget ved hvalfangst eller lignende ekspedisjoner) som ifølge denne paragraf plikter utskrivning til sjøforsvaret kan efter derom fremsatt ønske utskrives til landforsvaret.

Ingen har krav på å utskrives som sjøvernepliktig med mindre han i rett tid fremlegger de nødvendige fartsbeviser.

§ 28. En gang om året holdes for hver av landets innrulleringskretser sesjon på et sted som ligger så bekvemt som mulig under bestyrelse av krigskommissæren eller en for tilfellet beordret officer. Sesjonen kan berammes utenfor innrulleringskretsen, men ingen møtepliktig må derved påføres lengere reise enn høist 20 km utenfor egen krets. Bestyrelsen av sesjonen kan, når det finnes hensiktsmessig, overdras til innrulleringsnevndens formann eller til et annet medlem av innrulleringsnevnden, likesom det for avsidesliggende innrulleringskretser med få utskrivningspliktige kan bestemmes, at sesjon i enkelte år ikke blir å holde, i hvilket tilfelle kretsens samtlige utskrivningspliktige, som ikke er åpenbart udyktige (§ 29 næst siste ledd) utskrives og fremmøter til lægebedømmelse ved rekruttskolens begynnelse.

Innrulleringsnevndens medlemmer er til stede ved sesjonen og fremlegger utskrivningslisten med bilag til gjennomgåelse. Formannen og kretsforstanderen kan dog fritas for fremmøte, dersom deres tilstedeværelse anses unødvendig. Rodeforstanderne avgir ikke møte, hvis de ikke enkeltvis innkalles av vernepliktsstyret. Dessuten plikter alle de, hvis vernepliktsforhold ved anledningen er gjenstand for avgjørelse, å fremstille sig til avhørelse og så vidt nødvendig lægeundersøkelse samt måling. Også andre, så vel eldre som

yngre, kan innkalles, når det anses nødvendig til opplysning 22 juni. om deres egne eller andres vernepliktsforhold. For sesjonen Nr. 9. tilståes lensmannen og vedkommende polititjenestemann samt kretsforstanderen samme godtgjørelse som nevnt i § 25.

§ 29. Spørsmålet om militær tjenstdyktighet avgjøres av en lægenevnd bestående av 2 læger hvorav den ene fortrinnsvis bør være sanitetsofficer. Etter Kongens nærmere bestemmelse kan dog nevnden bestå av kun civile læger. I krigstid kan Kongen bestemme, at foruten minst 1 læge, krigskommissæren eller en dertil beordret stridende officer skal være medlem av nevnden.

Ved lægebedømmelsen henføres de vernepliktige til en av følgende dyktighetsklasser:

- I. Stridsdyktige som deles i 2 dyktighetsgrader:
 - a) stridsdyktige av første grad, og
 - b) stridsdyktige av annen grad.
- II. Hjelpedyktige, som likeledes deles i 2 dyktighetsgrader:
 - a) brukbare til felthæren (til tjeneste ombord) og
 - b) arbeidsdyktige som ikke kan følge hæren (arbeidsdyktige til tjeneste i land).
- III. Udyktige.

Vernepliktige som ved lægebedømmelse i utskrivningsåret finnes udyktige eller bare hjelpedyktige men som antas å ville opnå eller gjenvinne stridsdyktighet (hjelpedyktighet) i løpet av et år, kan kjennes midlertidig udyktige og plikter i så fall å fremstille sig til bedømmelse i det påfølgende år. Da må det treffes avgjørelse, så at vedkommende henføres til en av de 3 forannevnte dyktighetsklasser.

Utskrivningspliktige, hvis udyktighet til militær tjeneste kan godtgjøres fullstendig på annen måte, kan slettes av utskrivningslisten uten forutgått lægeskjønn. Kongen bestemmer de nærmere regler herom.

I krigstid eller når krig er å frykte kan Kongen treffe bestemmelse om fornyet lægeundersøkelse og utskrivning av personell, som tidligere er slettet som udyktig.

§ 31. Utskrivningen foretas av utskrivningsmyndighetene, etterat alle årets sesjoner er holdt.

Til ikke-stridende tjeneste utskrives fortrinnsvis stridsdyktige av annen grad; om nødvendig suppleres med stridsdyktige av første grad. Stridsdyktige av annen grad utskrives som stridende i den utstrekning de ikke trenges ved avdelingene som ikke-stridende. Hjelpedyktige med fagdanelse kan utskrives som ikke-stridende. De øvrige hjelpedyktige utskrives men tildeles ikke avdelingene uten at Kongen med Stortingets samtykke har truffet bestemmelse om det.

22 juni. Fordelingen av de vernepliktige til spesialvåbnene samt
Nr. 9. til de forskjellige tjenesteklasser og innkallelsesterminer foretas, forsåvidt frivillige ikke melder sig i tilstrekkelig antall, av krigskommissæren ved loddtrekning blandt de dyktige og skikkede til vedkommende slags tjeneste i overvær av 2 vidner. På samme måte forholdes når det innenfor samme tjenesteklasse skal uttas en del til tjeneste, som ikke er gjenstand for ansøking, og det melder sig et større antall frivillige enn det has plass for, samt når det for øvrig skal skje et utvalg hvor ikke alles ønske kan oppfylles.

Det lavere nummer uttas foran det høiere. Kongen bestemmer, hvorledes det for øvrig skal forholdes med hensyn til loddtrekning.

§ 34. Gjør forholdene det i krigstid nødvendig kan så vel befalingsmenn som menige tilhørende landforsvaret anvendes til tjeneste i sjøforsvaret og omvendt.

§ 36. Utfallet av utskrivningen bekjentgjøres på hensiktsmessig måte.

§ 40. Har nogen ved bortreise eller på annen måte unddratt sig den tjeneste, hvortil han var utskrevet, kan han utskrives på ny, så snart han påtreffes, uten at næste almindelige utskrivning oppebies. Er det grunn til å frykte for, at han atter vil forsøke å unddra sig for tjenesten, kan han, hvis det er anledning til det, straks settes til tjeneste eller i tilfelle sendes til en orlogsstasjon, kystfestning eller landmilitært etablissement for å gjøre almindelig arbeide i inntil 4 måneder uten avkortning i fredstjenesten, likesom han, hvis han er sjøfarende, inntil næste utskrivning er undergitt samme innskrenkning med hensyn til adgang til å gå i utenriks sjøfart som de i § 16 omhandlede vernepliktige.

Forsåvidt allerede utskrevne vernepliktige med nødvendig tillatelse går i utenriks sjøfart, har de rett til å kreve sig avmønstret fra det skib, hvormed de er forhyrt, når dette er nødvendig av hensyn til oppfyllelsen av deres verneplikt. Vedkommende skibsfører er i sådanne tilfelle forpliktet til å sørge for, at avmønstring finner sted i rett tid.

§ 43. For utskrivning til landforsvaret og kystartilleriet inndeles riket i utskrivningsdistrikter således, at hvert infanteriregiment får sitt særskilte distrikt. Derfra foretas utskrivning foruten til infanteriet også til spesialvåben og ikkestridende troppearter samt til kystartilleriet i den utstrekning som gjeldende forsvarsordning krever.

Foranstående skal dog ikke være til hinder for at efter Kongens nærmere bestemmelse mindre avdelinger enn regimentet kan tillegges særskilt utskrivningsdistrikt, at et regimentsdistrikt kan avgi rekrutter til flere avdelinger av infan-

teriet eller at et infanteriregiment kan rekrutteres fra flere 22 juni.
utskrivningsdistrikter. Nr. 9.

Ved utskrivningsdistriktenes ordning bør has for øie, at infanteriregimentenes styrke så vidt mulig blir like stor, samt at ingeniørtroppene, hærens artilleri og kavaleriet fortrinsvis får vernepliktige fra de bygder, hvor disse våben har sine kvarterer.

For utskrivning til marinen kan riket inndeles i sjø-militære utskrivningsdistrikter.

Inndelingen i utskrivningsdistrikter kan forandres når Kongen finner det nødvendig.

I krig er det tillatt å ta vernepliktige til avdeling eller tjeneste hvor det behøves, uten å være bundet av distrikt.

§ 49. For menige stridende og ikke-stridende, utskrevet til landforsvaret og kystartilleriet, gjelder følgende angående deres tjenestetid (tjenesteplikt), — marsjdager ikke iberegnet:

Befalselever, intendanturtjenestemenn, medisinerer, veterinærer og tannlæger har en samlet tjenesteplikt av 180 dager, som fordeles efter behovet.

Menige stridende og ikke-stridende som uttas til tjeneste ved garden eller annen garnisonsavdeling eller til garnisons-tjeneste ved kystartilleriet har en tjenesteplikt av 180 dager som avtjenes i sammenhengende tjeneste.

Menige stridende ved flygevåbnet har en tjenesteplikt av minst 150 dager, som fordeles med minst 30 dager på rekruttskole, og resten på 3 repetisjonsøvelser, enten i 1., 2. og 3. eller i 2., 3. og 4. vernepliktsår.

Menige ikke-stridende ved flygevåbnet har samme samlede tjenesteplikt som de stridende ved våbnet, men tjenesten kan fordeles efter behovet.

Menige stridende ved luftvernartilleriet har en tjenesteplikt av minst 84 dager, som fordeles med minst 70 dager på rekruttskole og resten på en repetisjonsøvelse i 7. vernepliktsår.

Sykebærere har en tjenesteplikt av 120 dager, som fordeles med minst 60 dager på rekruttskole, mens resten avtjenes efter behovet.

Sykevoktere har en tjenesteplikt av 120 dager som fordeles med minst 90 dager på sykevokterutdannelse ved Oslo militære sykehus, mens resten avtjenes efter behovet.

Menige stridende og ikke-stridende ved Automobilkorpset har en tjenesteplikt av minst 60 dager, som avtjenes i en sammenhengende rekruttskole.

Andre menige stridende enn de som er nevnt foran har en tjenesteplikt av minst 84 dager som avtjenes i en sammenhengende rekruttskole.

22 juni. Andre menige ikke-stridende enn de som er nevnt foran
Nr. 9. har en tjenesteplikt av minst 84 dager, som fordeles efter behovet.

§ 50. De vernepliktige som efter § 49 plikter å tjenstgjøre i rekruttskole, innkalles til denne i sitt 1ste eller 2net vernepliktsår. Kongen kan bestemme at det ved en eller flere avdelinger skal holdes rekruttskole hvert annet år med 2 årsklasser ad gangen. Likeledes kan Kongen bestemme at innkallelse til rekruttskole skal finne sted allerede i utskrivningsåret.

Utskrevne som før rekruttskolen legitimerer å ha tilfredsstillet de av Kongen med Stortingets samtykke bestemte fordringer som idrettsmenn og som skyttere kan fritas for de 8 første dager av rekruttskolen, hvis dennes varighet er minst 60 dager, og de 12 første dager av rekruttskolen hvis dennes varighet er 72 dager eller mere.

Vernepliktige som på grunn av egen forsømmelighet, sykdom eller flere års fravær mangler nødvendig ferdighet til tjeneste i sin avdeling under felt, kan efter bestemmelse av generalkrigskommissæren innkalles til ekstraordinær tjeneste i et visst antall dager.

Vernepliktige med særlig utdannelse eller kvalifikasjoner kan forlods uttas som befalelever og til garnisonstjeneste. Kongen gir de nødvendige nærmere betemmelser herom.

Kongen kan med Stortingets samtykke bestemme, hvorvidt og i hvilken utstrekning vernepliktige før og efter utskrivningen skal delta i skyteøvelser utenfor den tid da innkalling til våbenøvelser finner sted.

§ 51. Bestemmelsene i § 49 skal ikke være til hinder for at utskrevne til landforsvaret og kystartilleriet i den utstrekning Kongen med Stortingets samtykke bestemmer kan innkalles til gjennomgåelse av det lovmessige antall tjenestedager i andre vernepliktsår innen opbudet og med et annet antall dager i det enkelte år enn ordinært. Dog bør fredstjenesten så vidt gjørlig være avgjort ved utgangen av det 4de vernepliktsår, medmindre den vernepliktige selv har foranlediget utsettelse. For medisiner og andre hvis civile fagutdannelse ikke er avsluttet i tilstrekkelig tid før dette tidspunkt kan Kongen bestemme lengere utskytning av tjenesten.

§ 52. Opheves.

§ 56. I tilfelle av at landforsvaret eller sjøforsvaret eller nogen del derav skal settes på krigsfot, kan vernepliktige med den begrensning, grunnlovens § 25 bestemmer, kalles til tjeneste også i tidligere opbud enn det, de tilhører, og uansett om den årsklasse, hvortil de hører, ikke for øvrig sam-

tidig innkalles. Det samme gjelder om forhenværende vernepliktlige befalingsmenn som er oppbudspliktlige etter § 5. 22 juni.
Nr. 9.

Lignende innkallelse kan også finne sted i fredstid, når det gjelder befalsøvelser, særegne instruksjonskurser eller ekstraordinære øvelser av feltmessig art, samt når krig er å frykte eller det finnes påkrevet av hensyn til oprettholdelse av rettsordenen.

Kongen kan bestemme i hvilken utstrekning vernepliktlige i stillinger som er viktige for statslivet eller næringslivet kan tilstås fritagelse for eller utsettelse med fremmøte, når deres avdeling opsettes på krigsfot.

§ 57. Når det finnes nødvendig å innbeordre vernepliktlige av landforsvaret eller sjøforsvaret til garnison, vakt-hold eller annen tjeneste utenfor det for dem normerte til avtjening av verneplikten, må denne tjeneste for de dertil beordrede ikke være lenger enn 6 måneder. Tjenesten bør så vidt mulig tilgoderegnes vedkommende som utført fredsovelse.

Ekstraordinær tjeneste av den art som er omhandlet i 1ste ledd kan tillates utført ved stedfortreder eller gjennom tjenestebytte ved en annen utskrevet med nødvendig dyktighet. Ingen må dog som følge av sådan tillatelse bli fri for nogen del av den personlige tjenesteplikt som for hans våbenart og årsklasse i sin helhet er påbudt til avtjening av verneplikten.

§ 59. Landforsvaret i Finnmark fylke organiseres som ett oppbud. For tjeneste i oppbudet kan Kongen frita beboere, for hvem fremmøtet til øvelsesplassen måtte falle uforholdsmessig besværlig.

§ 61. Utskrivning til sjøforsvaret foregår i Nordland, Troms og Finnmark fylker i den utstrekning Kongen bestemmer.

De i disse fylker hjemmeværende sjøvernepliktlige (§ 27) som ikke utskrives til sjøforsvaret, kan efter bestemmelse av Kongen med Stortingets samtykke utskrives til landforsvaret.

§ 64. Med bøter straffes den som rettsstridig undlater å gi nogen anmeldelse eller opplysning, som påhviler ham i henhold til vernepliktslovens §§ 15, 24 eller 37, undlater før reise eller flytning å innhente nogen i lovens § 15 omhandlet reise- eller flytningstillatelse,

lar sig påmønstre for reiser, som det efter vernepliktslovens § 16, jfr. § 40, er ham forbudt å la sig påmønstre for, uten lovlig forfall uteblir fra eller møter forsent til noget av de i vernepliktsloven omhandlede møter, forlater møtet før forretningen er avsluttet, fremstiller sig ved sådant møte i ikke edru tilstand eller optrer på sådan måte, at nogen del av forretningene blir hindret eller forstyrret,

22 juni. undlater å medbringe til sesjonen sin vernepliktsbok,
 Nr. 9. sjøfartsbok eller annet dokument av betydning for utskrivningen som det i innkallelsen eller på annen måte er pålagt å ha med, eller som ikke på opfordring av utskrivningsmyndighetene fremskaffer disse dokumenter,

nekter å la sig lægeundersøke eller ved uriktig foregivende (simulasjon) forsøker å vill-lede lægen ved bedømmelsen,

på henvendelse undlater å gi de i vernepliktslovens § 30 omhandlede opplysninger,

som fartøisfører, reder eller hyreagent forhyrer til et fartøis bemanning nogen norsk undersått, hvis verneplikts- eller sjøfartsdokument viser, at han ikke må la sig forhyre til reisen,

som fortøisfører eller hyreagent ikke på tilfredsstillende måte etterkommer anmodning om opslag på sitt skib eller kontor av bekjentgjørelser og meddelelser angående verneplikten,

som fartøisfører undlater å gi fartsattest efter vernepliktslovens § 27,

som fartøisfører ikke overensstemmende med vernepliktslovens § 40 på vedkommende vernepliktiges forlangende sørger for hans avmønstring i rett tid,

som rodeforstander eller medlem av innreguleringsnevnd utviser skjødesløshet eller forsømmelse i sitt ombud.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

22 juni. Lov om kontroll med sild.

Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

§ 1. Tønner, kasser og annen emballasje som inneholder sild bestemt til omsetning — til utlandet eller innenlands — skal være merket i den utstrekning som fastsettes av Kongen.

§ 2. Sild som utføres her fra riket, skal være kontrollert i den utstrekning som fastsettes av Kongen.

§ 3. Attest om kontrollen skal følge det kontrollerte parti. Finner kontrolløren ikke å kunne gi attest, må par-

tiet ikke utføres her fra riket, medmindre det bevislig er 22 juni.
bestemt til annet enn menneskeføde. Nr. 10.

§ 4. I den utstrekning som finnes påkrevet, kan Kongen påby lignende kontroll også for sild som er bestemt til omsetning innenlands.

§ 5. I den utstrekning Kongen fastsetter, skal der være adgang til å opnå frivillig kontroll av sild som ikke er undergitt tvungen kontroll.

§ 6. Den i de foregående paragrafer omhandlede kontroll kan også utvides til å omfatte emballasjen.

§ 7. Kongen kan bestemme at det helt eller betingelsesvis skal være forbudt å salte fetsild og/eller islandssild bestemt til menneskeføde før etter en nærmere fastsatt dato.

Sild saltet i strid hermed må ikke omsettes og kan inn-
dras til fordel for statskassen.

§ 8. Ethvert sildeparti som tidligere er lovlig kontrollert, skal der være adgang til å få kontrollert på ny i den utstrekning kontrollforskriftene (§ 12) bestemmer.

§ 9. Kongen oppretter de nødvendige kontrolldistrikter og fastsetter deres grenser.

§ 10. Kontrollvesenet ledes av fiskeridirektøren, under vedkommende departements overledelse, med anvendelse av det personale som Stortinget til enhver tid har gitt bevilgning til.

§ 11. Kontrollørene skal ha adgang til ethvert fartøi som har sild ombord, og til ethvert lager eller tilvirkningssted for sild bestemt til menneskeføde. De har rett til å ta ut prøver til undersøkelse, og kan kreve de opplysninger og den bistand som finnes påkrevet for å gjennomføre kontrollen.

Kontrollen skal utføres uten unødig forsinkelse av arbeidet med sildens behandling eller skibning.

Kontrollørene har forretningsmessig taushetsplikt.

§ 12. All kontroll skal foregå etter forskrifter som er utferdiget av departementet. Disse forskrifter skal først og fremst inneholde bestemmelser til sikring av at silden fremtrer som god handelsvare.

Departementet gir også forskrifter for merkning av emballasjen (§ 1).

§ 13. Efterkommes ikke de påbud som i henhold til lov eller forskrifter blir gitt av den som forestår kontrollen, blir attest ikke å utstede, og kontrollen regnes som ikke fullført.

Kontrollavgift efter § 14 blir allikevel å betale fullt ut.

§ 14. Ved utførsel av sild blir, i den utstrekning som fastsettes av Kongen, å betale til statskassen en avgift som opkreves av tollvesenet. Avgiftens størrelse fastsettes av

22 juni. Kongen, likeså tolloppbeørselsbetjentenes godtgjørelse for Nr. 10. opkrevningen.

For kontroll av sild ved omsetning innenlands etter § 4, for frivillig kontroll etter § 5 og for fornyet kontroll etter § 8 betales likeledes til statskassen en avgift som fastsettes av Kongen. Denne avgift betales forskuddsvis til den som forestår kontrollen.

§ 15. For reiser i kontrollvesenets anliggender tilkommer der kontrollpersonalet skyss- og kostgodtgjørelse efter de regler som til enhver tid er fastsatt i lov eller reglement.

Utgiftene ved reiser vedkommende den tvungne kontroll utredes av det offentlige. Utgiftene ved reiser vedkommende frivillig kontroll utredes av rekvirenten.

§ 16. Forsøkt eller fullbyrdet overtredelse av denne lov, eller av forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter. Forinnen tiltale blir reist eller forelegg utferdiget, blir fiskeridirektørens uttalelse å innhente.

§ 17. Denne lov trer i kraft straks.

Lov av 4 mai 1901 om vrakning av sild opheves fra den tid Kongen bestemmer, dog senest fra 1 juli 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

22 juni. **Lov om fornyelse av midlertidig lov om**
Nr. 11. **utførsel av storsild og vårsild av 6 juli**
1933.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

Midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 6 juli 1933 § 5 skal herefter lyde således:

§ 5. Denne lov gjelder til utgangen av året 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om forandring i skattelov for landet 22 juni.
av 18 august 1911. Nr. 12.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 3. Den i § 1 foreskrevne fordeling av fylkesskatt på herredene foretas av fylkestinget efter følgende regler:

En tiendedel av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av fylkesdistriktets matrikulerte eiendommers verdi. Eiendomsverdien for det enkelte skattedistrikt utfinnes ved å multiplisere distriktets matrikkelskyld med gjennomsnittsprisen pr. skyldmark for solgte jordeiendommer i distriktet ifølge de offisielle salgsopgaver for de siste 10 år. Til den således utkomne eiendomsverdi legges takstsummen av de i § 8 bokstav b omhandlede eiendommer. Eiendomsverdien for fylkesdistriktet utfinnes ved å sammenlegge disse ti-årige gjennomsnittsverdier for fylkets samtlige skattedistrikter.

Tre tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av det hele fylkesdistrikts skattskrevne formue beregnet gjennomsnittlig efter de 5 siste ligninger.

To tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistrikts anpart av fylkets landdistrikters folkemengde ved statens siste folketelling.

To tiendedeler av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av fylkets landdistrikters skattskrevne antatte inntekt, beregnet gjennomsnittlig efter de siste tre ligninger.

En tiendedel av skattebeløpet fordeles efter hvert skattedistriktets anpart av fylkets landdistrikters skattskrevne antatte inntekt ved siste ligning.

En tiendedel av skattebeløpet fordeles efter fylkestingets skjønn.

Fylkestinget kan med samtykke av vedkommende regjeringsdepartement bestemme, at to tiendedeler av skattebeløpet skal fordeles efter fylkestingets skjønn og kun en tiendedel efter folkemengden.

I Finnmark fylke fordeles tre tiendedeler av skattebeløpet efter hvert skattedistriktets anpart av den i samtlige herreder skattskrevne formue beregnet gjennomsnittlig efter de 5 siste ligninger, to tiendedeler efter hvert skattedistriktets anpart av den samlede antatte inntekt i fylkets herreder efter den siste ligning, tre tiendedeler efter hvert skattedistriktets anpart av

22 juni. herredenes folkemengde ved statens siste folketelling og to
 Nr. 12. tiendedeler efter fylkestingets skjønn.

Fylkesutvalget utarbeider forslag til fordeling under henhold til tilveiebragte oppgaver til belysning av de enkelte distrikters økonomiske forhold i det hele.

Finnes der i et herred kraftanlegg, hvis takstsum vil bewirke en forøkelse av den på herredet fallende del av fylkes-skatten, som finnes å stå i misforhold til herredets ydeevne, kan fylkestinget bestemme at vedkommende anlegg for ett eller flere år helt eller delvis settes ut av betraktning ved fordelingen efter eiendomsverdien.

Ved bedømmelsen av herredets ydeevne blir å legge vesentlig vekt på størrelsen av de skatter og avgifter, som anlegget selv svarer, samt tillike på hvorvidt der gjennom anlegget på annen måte tilføres herredet skatteinntekter.

Blir avgjørelse angående nedsettelse av en eiendoms verdi i henhold til § 13 truffet efterat fordeling av fylkesskatten har funnet sted, foretar fylkesutvalget omberegning av den på vedkommende herred fallende del av fylkesskatten.

§ 43, siste ledd.

Gevinst, der erhverves ved salg av tomter så vel som gevinst ved avhendelse av forretning eller virksomhet, av patent-, forfatter-, kunstnerrett og lignende regnes alltid som inntekt. Som salg av tomter regnes også salg av en hel eiendom eller en større del av en sådan, selv om salget omfatter delvis bebygget areal, når grunnen efter sin beliggenhet og naturlige beskaffenhet finnes skikket for bygning av boliger, herunder også sommerboliger m. v., eller for utnyttelse i industrielt eller annet forretningsmessig øiemed eller lignende, og salgssummen må antas i vesentlig grad å ha vært bestemt ved muligheten av grunnens anvendelse til formål av foran nevnte art.

§ 65. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sistforløpne år utbetalte lønninger eller ydede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ydelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 15 bokstav c), samt provisjon utbetalt agenter og andre mellommenn. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets

medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (not- 22 juni.
baser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøier (farkoster) Nr. 12.
over utbetalte parter og lotter. Innberetningene, der avfattes
etter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet
formular, som ligningsnevnden har å tilstille vedkommende,
kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

Meierier, ysterier og enhver, som driver opkjøp av eller
mottar til foredling jordbruks- eller fiskeriprodukter samt en-
hver, som formidler omsetning av sådanne varer, er forpliktet
til på forlangende å gi oppgaver over de til navngitt person
utbetalte beløp. På samme måte er enhver som formidler
transport av varer som nevnt forpliktet til å gi oppgaver over
transporterte varemengder.

§ 97. Fylkesskattestyret er den øverste ligningsinstans
innen fylket.

Fylkesskattestyret består av fylkesmannen som formann
og 4 andre medlemmer som fylkestinget velger blandt personer
som er bosatt i fylkesskommunen. Valget gjelder for 4 år, og
hvert annet år trer 2 medlemmer ut, første gang etter lodd-
trekning. Hver gang velges tillike 4 varamenn.

Fylkesskattestyret tiltredes av et medlem valgt blandt
fylkets skattepliktige byinnvånere. Hvor der innen fylket kun
finnes en by, velges dette medlem av dennes kommunestyre;
hvor der er flere byer, velges der for disse et felles medlem i
et møte av byenes ordførere og viceordførere, sammenkalt og
bestyrt av fylkesmannen. For dette medlem velges samtidig
en eller to varamenn. Faller ved valget stemmetallet like på
flere personer, avgjøres det ved omvalg, eller, hvis dette ikke
leder til noget resultat, gjennom loddtrekning, hvem der skal
anses valgt. Valget gjelder for 4 år.

Derhos tiltredes fylkesskattestyret for hvert skattedistrikt
av et av distriktets kommunestyre årlig valgt medlem, for-
såvidt det blir spørsmål om forandring i vedkommende distrikts
ligning.

Valgte medlemmer av fylkesskattestyret og varamenn kan
gjenvelges, men har rett til å undslå sig for gjenvalg for de
påfølgende 4 år, når de har gjort tjeneste som medlemmer
av styret i 4 sammenhengende år.

Medlemmer av fylkesskattestyret tilkommer skyss- og kost-
godtgjørelse i overensstemmelse med lov av 25 juni 1926 nr. 1.

Fylkesskattestyret er berettiget til å erholde godtgjort ut-
gifter til lønnet medhjelp så vel som reiseutgifter for fylkes-
skattestyrets sekretær, og formannen tillike de forøkede kontor-
utgifter som hans og hans kontorpersonales arbeide i anledning
av fylkesskattestyret medfører, forsåvidt den embedet bevil-
gede almindelige kontorholdsgodtgjørelse derved måtte over-
skrides.

22 juni. Fylkesskattestyret antar en eller, hvor forholdene måtte
Nr. 12. gjøre det nødvendig, flere personer med kyndighet i førelse av jordbruksregnskaper. Disse personer gjennomgår, i almindelighet sammen med en eller to representanter for vedkommende distrikts ligningsmyndigheter, de jordbruksregnskaper og efter fylkesskattestyrets bestemmelse næringsoppgaver vedkommende jordbruk som er inngitt i fylkets skattedistrikter og avgir uttalelse om disse til veiledning for ligningsmyndighetene. De kontrollerer også beregningen av inntektsprocenten for jordbruk.

Fylkesskattestyret antar en — eller hvor forholdene måtte gjøre det nødvendig — flere personer med kyndighet i ligningsmessig regnskapsrevisjon. Disse revisorer gjennomgår efter fylkesskattestyrets anvisning hvert år de inngitte selvangivelser med årsregnskap fra de regnskapspliktige i bestemte skattedistrikter og foretar likeledes hvor andragende derom foreligger fra vedkommende ligningsnevnd (-råd) til fylkesskattestyret, eller når det begjæres av Riksskattestyret, regnskapsgjennemgåelse også i andre distrikter.

Så vel antagelse som opsigelse av de i 8de og 9de ledd omhandlede revisorer må godkjennes av Finansdepartementet.

De i nærværende paragraf omhandlede revisorers godtgjørelse fastsettes av departementet efterat fylkesskattestyrets uttalelse er innhentet og utredes av staten. De nærmere forskrifter angående revisorenes virksomhet utferdiges av Riksskattestyret efter at fylkesskattestyret har hatt anledning til å uttale sig. Angående godtgjørelse til staten for særskilt begjærte regnskapsgjennemgåelser treffes bestemmelse av Finansdepartementet.

§ 102. Fylkesskattestyret kan forlange adgang for ett eller flere medlemmer, for styrets sekretær og for de i § 97 åttende og niende ledd omhandlede regnskapskontrollører til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og dissers utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme.

Sekretæren er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmaterialet innsendt til sitt kontor.

§ 104, første ledd.

Riksskattestyret er den øverste instans for rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og fire andre medlemmer. Direktøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes et av Kongen, mens tre velges for tre år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen to og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

§ 106, sjette ledd.

22 juni.
Nr. 12.

Riksskattestyret kan forlange adgang for sine kontorchefer eller nogen annen dertil bemyndiget til å delta, dog uten stemme, i møter av de underordnede ligningsinstanser så vel som av utvalg, som er nedsatt av disse. Styret kan derhos bemyndige sine kontorchefer eller andre til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 110. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent med en halvdel innen 1 juli og en halvdel innen 1 mars i skatteåret. Betales første halvdel ikke innen forfalltid, forfaller også annen halvdel til betaling ved første halvdelens forfalltid. Skattebeløp under kr. 40,00 innbetales i sin helhet innen 1 juli. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse blev kunngjort.

Så snart oppebørselsbetjenten har mottatt skattelisten, utferdiger han kunngjørelse om, at skatten under utpantnings- tvang er å innbetale til de i første og annet ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen ethvert skattedistrikt.

II.

§§ 65, 97, 102, 104, 106 og 110 trer i kraft 1 juli 1934.

§§ 3 og 43 trer i kraft 1 januar 1935 og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1935—1936.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om forandringer i skattelov for byene 22 juni,
av 18 august 1911. Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 37, siste ledd.

Gevinst, der erhverves ved salg av tomter så vel som gevinst ved avhendelse av forretning eller virksomhet, av

22 juni. patent-, forfatter-, kunstnerrett og lignende regnes alltid som
Nr. 13 inntekt. Som salg av tomter regnes også salg av en hel eien-
dom eller en større del av en sådan, selv om salget omfatter
delvis bebygget areal, når grunnen efter sin beliggenhet og
naturlige beskaffenhet finnes skikket for bygning av boliger,
herunder også sommerboliger m. v., eller for utnyttelse i
industrielt eller annet forretningsmessig øiemed eller lig-
nende, og salgssummen må antas i vesentlig grad å ha vært
bestemt ved muligheten av grunnens anvendelse til formål
av foran nevnte art.

§ 57. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller
innretninger, så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk
og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre
arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å inn-
sende innberetning om de disse i det sistforløpne år utbetalte
lønninger eller ydede godtgjørelser bestående i penger eller
i andre ydelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i
de distrikter, hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller
arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser
utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller
andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innret-
ninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager
(§ 10 bokstav c), samt provisjon utbetalt agenter og andre
mellemmenn. Den samme forpliktelse påhviler formenn i
faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, for-
såvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse,
samt redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og
fangstfartøier (farkoster) over utbetalte parter og lotter. Inn-
beretningene, der avfattes efter en av vedkommende regje-
ringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnevnden
har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen ut-
gangen av januar måned.

Meierier, ysterier og enhver, som driver opkjøp av eller
mottar til foredling jordbruks- eller fiskeriprodukter samt
enhver, som formidler omsetning av sådanne varer, er for-
pliktet til på forlangende å gi opgaver over de til navngitt
person utbetalte beløp. På samme måte er enhver som for-
midler transport av varer som nevnt forpliktet til å gi op-
gaver over transporterte varemengder.

§ 94. Fylkesskattestyret kan forlange adgang for ett
eller flere medlemmer eller for styrets sekretær til å delta
i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og
disses utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten
stemme.

Sekretæren er berettiget til under nærvær ved et lignings-
vesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger

og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan 22 juni. også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor. Nr. 13.

§ 96, første ledd.

Riksskattestyret er den øverste instans for rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og fire andre medlemmer. Direktøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes et av Kongen, mens tre velges for tre år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen to og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

§ 98, sjette ledd.

Riksskattestyret kan forlange adgang for sine kontorchefer eller nogen annen dertil bemyndiget til å delta, dog uten stemme, i møter av de underordnede ligningsinstanser så vel som av utvalg, som er nedsatt av disse. Styret kan derhos bemyndige sine kontorchefer eller andre til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 102. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende oppebørselsbetjent med en halvdel innen 1 juli og en halvdel innen 1 mars i skatteåret. Betales første halvdel ikke innen forfallstid, forfaller også annen halvdel til betaling ved første halvdels forfallstid. Skattebeløp under kr. 40,00 innbetales i sin helhet innen 1 juli. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnan der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunngjort.

Så snart oppebørselsbetjenten har mottatt skattelisten, utferdiger han kunngjørelse om, at skatten under utpantningstvang er å innbetale til de i første og annet ledd angitte tider, og til hvem innbetalingen skal finne sted innen ethvert skattedistrikt.

II.

§§ 57, 94, 96, 98 og 102 trer i kraft 1 juli 1934.

§ 37 trer i kraft 1 januar 1935 og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1935—1936.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Håkon FIVE

B. Rolsted

22 juni. **Kongelig kunngjøring** om formues- og inntekts-
skatt til statskassen for budgett-terminen
1 juli 1934 til 30 juni 1935.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 21 juni 1934 fattet følgende be-
slutning:

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1934 til 30 juni 1935
erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte
innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle
med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921
§ 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 8 pct. av den del av selskapets inn-
tekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som
utbytte i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov
av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsfor-
eninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende
med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første	kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kroner
— næste	»	40 000	» 0,50	—» —
— —	»	50 000	» 1,00	—» —
— —	»	50 000	» 1,50	—» —
— —	»	50 000	» 2,00	—» —
— —	»	100 000	» 2,50	—» —
— —	»	200 000	» 3,00	—» —
— —	»	500 000	» 3,50	—» —
— —	»	1 000 000	» 4,00	—» —
— —	»	2 000 000	» 5,00	—» —
—	overskytende beløp		» 6,00	—» —

- b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende
med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inn-
tektens antatte beløp:

av de første	kr.	4 000	2 pct.
av de næste	»	4 000	4 »
—»—	»	4 000	6 »

Av de næste kr. 6 000 8 pct.

22 juni.

—»—	»	7 000	10	»
—»—	»	10 000	12	»
—»—	»	15 000	14	»
—»—	»	20 000	16	»
—»—	»	20 000	18	»
—»—	»	20 000	20	»
—»—	»	30 000	22	»
—»—	»	30 000	24	»
—»—	»	30 000	26	»
—»—	»	50 000	28	»

av det overskytende beløp 30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløp, dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikrings-selskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

- Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

- Formuesskatt: som efter II a.
- Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første kr.	3 000	1,6	pct.
av de næste »	3 000	3,2	»
—»— »	3 000	4,8	»
—»— »	5 000	6,4	»
—»— »	6 000	8,0	»
—»— »	8 000	9,6	»
—»— »	10 000	11,2	»
—»— »	12 000	12,8	»
—»— »	15 000	14,4	»
—»— »	20 000	16,0	»
—»— »	30 000	17,6	»

22 juni.	Av de næste	kr.	30 000	19,2	pct.
	—»—	»	30 000	20,8	»
	—»—	»	50 000	22,4	»
	—»—	»	50 000	24,0	»
	—»—	»	50 000	25,6	»
	—»—	»	50 000	27,2	»
	—»—	»	50 000	28,8	»
	—»—	»	50 000	30,4	»
	—»—	»	50 000	32,0	»
	—»—	»	50 000	33,6	»
	—»—	»	100 000	35,2	»
	—»—	»	100 000	36,8	»
	—»—	»	100 000	38,4	»
	av det overskytende beløp			40,0	»

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuermasser efter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19, blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps

kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller 22 juni. samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

- b. Har nogen, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt ophold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende ligned særskilt.
- c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.
- d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5000 er skattefri. Formuer på kr. 5000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, for såvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2000 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000.

I utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underrett for samtlige aktionærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skatte-

22 juni. lovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1400, i 3dje klasse kr. 1800, i 4de klasse kr. 2200, i 5te klasse kr. 2600, i 6te klasse kr. 3000, i 7de klasse kr. 3400 og i 8de klasse kr. 3800.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver over-skytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skatte-lover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue med senere tilleggslover.

B.

For budgetterminen 1 juli 1934 til 30 juni 1935 skal ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt er-legges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å ut-ligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler. Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I):

Inntektsskatt med 2 pct.

Fondsskatt med 0,8 pct.

2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):

Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt forhøies med 20 pct.

3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):

Inntektsskatt med 2 pct.

4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):

Inntektsskatt med 2 pct.

5. I utlandet bosatte aksjonærer (A § 1 V):

Inntektsskatt med 2 pct.

6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):

22 juni.

Inntektsskatt: Av inntekts skattbare beløp erlegges:

av de første kr.	3 000	0,4	pct.
av de næste »	3 000	0,8	»
—»— »	3 000	1,2	»
—»— »	5 000	1,6	»
—»— »	6 000	2,0	»
—»— »	8 000	2,4	»
—»— »	10 000	2,8	»
—»— »	12 000	3,2	»
—»— »	15 000	3,6	»
—»— »	20 000	4,0	»
—»— »	30 000	4,4	»
—»— »	30 000	4,8	»
—»— »	30 000	5,2	»
—»— »	50 000	5,6	»
—»— »	50 000	6,0	»
—»— »	50 000	6,4	»
—»— »	50 000	6,8	»
—»— »	50 000	7,2	»
—»— »	50 000	7,6	»
—»— »	50 000	8,0	»
—»— »	50 000	8,4	»
—»— »	100 000	8,8	»
—»— »	100 000	9,2	»
—»— »	100 000	9,6	»

Av det overskytende beløp 10,0 »

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Kongeleg resolusjon.

22 juni.

- I. I medhald av lov um laks- og sjøarefisket m. m. av 27 februar 1930 § 5, jfr. § 39, fastsetjas:

På den sjøstrekingen i Olden i Innvik herad, Sogn og Fjordane fylke, der eigarane av gardane Skarstein og Muri etter § 1 i lakselovi hev einrett til å fiska laks og sjøaure, skal det vera forbode å bruka noko slag fiskereidskap nærmare ein til fiske av laks eller sjøaure standfast reidskap av den slags som er opprekna i den nemnde paragrafen i lakselovi enn 200 meter frå reidskapen si fangstsida.

- 22 juni. II. Forbødet i punkt I skal ikkje vera til hinder for sildefiske, loddefiske, notkast etter makrell og sei og heller ikkje for bruk av stong eller handsnøre eller for fiske som går for seg på fiskarens eigedomsgrunn.
- III. Brot på desse reglar vert straffa.
- IV. Denne resolusjonen tek til å gjelda straks og vert gjeldande ut året 1935.

22 juni. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å holde dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Langenes herredstyre, Nordland fylke, i møter 17 juni 1933 og 22 mai 1934 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Politivedtekten lyder således:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, gate, plass, adkomst til gård, kai, offentlig anlegg eller lignende, må ikke oppløp eller sammenstimlen finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei skal de rette sig efter politiets (lensmannens) anordning til ordnens opretholdelse.

§ 3. Om folketog og andre prosesjoner skal der i forveien gis melding til politiet (lensmannen). Dette kan forby slike optog når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet. Sang og musikk på offentlig vei er forbudt, medmindre politiets (lensmannens) tillatelse er innhentet.

§ 4. Det er forbudt å henge sig på vogn eller andre kjøretøier under kjøringen, eller til sådanne uten kjørerens samtykke å fastgjøre håndvogner eller sleder.

§ 5. Ingen må på offentlig vei eller utover samme skyte med gevær eller andre skytevåben, samt avbrenne fyrverkerier, krutt eller eksploderende gjenstander av noe slag, ei heller kaste sten, sneball eller annet hvorved skade kan bevirkes, eller de som ferdes på veien fortreddiges.

§ 6. Ingen må på offentlig vei eller tilstøtende grøfter henkaste glass, potteskår, fruktskall, spiker eller annet som kan være til ulempe eller medføre fare for ferdselen. Heller ikke må på slike steder henlegges søppel eller aske.

§ 7. På offentlig vei hvor det kan være til hinder eller 22 juni. ulempe for ferdselen, kan politiet (lensmannen) forby at der akes på skøiter eller på sparkstøtting, gjøres eller benyttes sklier, drives lek eller spill.

§ 8. Når der på offentlig vei skal foretas noe arbeide som kan være til hinder for ferdselen eller utsette de veifarende for fare eller ulempe, skal melding herom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen).

§ 9. Rusdrikk må ikke fortæres eller søkes fortært på offentlig vei, på åpen tomt som støter dertil eller i åpen farkost, eller på dekk av farkost som ligger ved brygge (kai) som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet. På samme steder er det forbudt å spille kort.

§ 10. Det er forbudt uvedkommende å klatre op i lyktepeler, stolper for elektriske ledninger eller lignende innretninger og å tende eller slukke de på offentlig vei anbragte lykter.

§ 11. Hunder som viser sig biske og glupske eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjøre fare mot dem, skal efter politiets (lensmannens) bestemmelse holdes vekk fra offentlig vei, eller forsynes med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet (lensmannen) finner kan være farlige på grunn av deres størrelse eller rase.

Ingen må på offentlig vei hisse hunder på noen eller undlate å tilbakeholde sin hund, når den i hans påsyn anfaller noen. Heller ikke må hunder hisses sammen på offentlig vei.

§ 12. Sinte okser og hester må ikke slippes på offentlig vei.

Det er forbudt å la tisper ferdes ute i løpetiden. Hund må ikke medtas i kirke eller offentlige møter (forsamlinger).

§ 13. Overtredes bestemmelsene i §§ 11 og 12, kan politiet (lensmannen) foranstalte hunder optatt og la dem selge eller drepe hvis eieren ikke innen 8 dager efterat han er varslet i anbefalt brev om optagelsen avhenter hunden og betaler de med dens optagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

§ 14. Barn under 14 år skal ikke på egen hånd streife om på offentlig vei efter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller efter kl. 22 i sommerhalvåret. Skulde det dog forekomme, kan de av politiet (lensmannen) vises eller besørges sendt hjem. Foreldre og foresatte har å sørge for at småbarn som er under deres varetekt og som ferdes på offentlig vei er under tilbørlig tilsyn så de ikke hindrer ferdselen.

22 juni § 15. Tillatelse til å gi de i lov av 22 mai 1875 omhandlede forestillinger eller andre offentlige prestasjoner innhentes hos politiet (lensmannen) som kan pålegge vedkommende å foreta det fornødne til ordenens oprettholdelse.

Det samme gjelder når der skal holdes offentlig ball eller maskerade, drives karusell, luftgyng, skytebane, ringkastning eller lignende såfremt dette drives som næring. Tillatelsen knyttes til en bestemt person, som optrer som den ansvarlige. I tiden fra kl. 24 til kl. 6 er det forbudt å gi forestillinger av hvilken som helst art.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning.

Politiet fastsetter de nærmere vilkår som måtte finnes påkrevet i forbindelse med tillatelsen og kan når som helst påby at sammenkomsten skal ophøre såfremt noe finner sted som forstyrrer den offentlige orden.

§ 16. De der gir forestillinger eller lignende, så som konsert, skuespill, operaer, balletter, danseopvisninger, oplesninger, kabareter, varieté, vokskabinett, sirkus, menasjeri, profesjonelle bryte- og bokseopvisninger, magiske og ekvilibristiske forestillinger, eller driver karusell, luftgyng, skytebane, ringkastning m. v. har å utrede en avgift til herredskassen for hver forestilling eller hver dag fra kr. 5,00 til kr. 10,00 efter politiets (lensmannens) bestemmelse. Avgiften kan av formannskapet i særlige tilfelle eftergis eller nedsettes.

§ 17. Forestillinger eller forevisninger av forannevnte art må bare finne sted i lokaler eller på steder som på forhånd er godkjent av politiet.

§ 18. Ingen må gå omkring i herredet og musisere, forevise kunster eller severdigheter eller lignende uten politiets (lensmannens) tillatelse.

§ 19. Enhver som får tillatelse til å gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige prestasjoner, skal etterkomme de regler som politiet (lensmannen) og brandchefen måtte foreskrive. Tilstedeværende skal iakttå sømmelighet og orden. Personer som overtredet denne bestemmelse skal bortvises. Berusede personer må ikke gis adgang og heller ikke personer som av andre grunner vil kunne genere tilskuerne, f. eks. ved å tilsmusse dem eller tilføie dem skade. Til politiet (lensmannen) og brandfunksjonærene skal anvises plasser i den utstrekning som deres respektive chefer finner nødvendig.

§ 20. Etterat politiets (lensmannens) uttalelse er inn- 22 juni. hentet, bestemmer formannskapet hvilken av herredets offentlige plasser kan benyttes som holdeplasser for drosjer og kjøretøi.

De nærmere regler angående drosjekjøring fastsettes av formannskapet og politiet (lensmannen).

For å benytte holdeplassene må politiets (lensmannens) tillatelse erhverves.

§ 21. Undlater noen å utføre hvad der efter disse vedtekter påhviler ham, kan politiet (lensmannen) foranstalte dette utført, eller ordne det som er nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe. Likeså kan politiet (lensmannen) treffe foranstaltninger til å hindre eller stanse ennå ikke fullført handling som er forbudt ifølge vedtektene eller til å rydde av veien ulemper som kommer av brudd på disse vedtekter. Omkostningene hermed utredes av den skyldige.

§ 22. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år er forbudt uansett om tobakken angis kjøpt til barnets eget eller andres bruk. Det samme forbud gjelder mot levering av tobakk som gave, lån, bytte eller vederlag for arbeide eller tjeneste.

§ 23. Politiet (lensmannen) kan frata barn under 15 år, som bruker tobakk på offentlig vei, bevertnings- eller forsamlingssted, den tobakk, pipe eller lignende som det har.

§ 24. Forseelse mot disse vedtekter og mot de i henhold til vedtektene gitte påbud straffes overensstemmende med straffelovens § 339, 2 forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

Disse vedtekter trer i kraft 2 måneder etterat de har opnådd stadfestelse. Fra samme dato opheves de ved kongelig resolusjon av 8 juli 1896 stadfestede vedtekter for herredet, med senere forandringer.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

22 juni.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 22 juni 1934 fastsatt følgende fiskeriregler for Henåen og Langsjøelven m. v. i Modum og Tyristrand herreder, Buskerud fylke.

1. Fra Fjellsag bro til Styggedal og Tyventjernsdammen i Henåen og fra Åmot til Langsjø i Langsjøelven med løker er det forbudt å anvende alle slags fiskeredskaper undtagen stang og håndsnøre samt håv som hjelperedskap.

2. I de tjern som har sine avløp til Henåen eller Langsjøelven skal det være forbudt å benytte bundne redskaper

22 juni. med mindre maskevidde enn 33 mm mellem knutene i våt tilstand. Herfra undtas håv som hjelperedskap.

3. I tiden fra og med 1 september til og med 20 november skal alt fiske i ovennevnte vassdrag og tjern være forbudt.

4. Fra bestemmelsene i punkt 2 og 3 undtas Bråtavoll-tjern og Sillenatjern.

5. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

6. Disse bestemmelser trer i kraft straks og forblir gjeldende inntil videre.

26 juni. **Lov om forandring i lov av 21 juni 1929**
Nr. 1. om fangst av bardehval.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 juni 1934 sålydende:

I.

I lov av 21 juni 1929 om fangst av bardehval (med tilleggslov av 30 juni 1932) skal herefter følgende bestemmelser lyde således:

§ 3. Det er forbudt å fange:

- a. Retthvaler (glattthvaler eller sletthvaler (Balaenidae)).
- b. Hunhval som følges av unge.
- c. Hval under en av vedkommende regjeringsdepartement fastsatt størrelse.

§ 4. Kongen kan forby fangst av hval innen bestemte farvann.

Videre kan Kongen begrense fangsttiden til bestemte tidsrum av året. Disse tidsrum kan være forskjellige for de forskjellige fangstfelter.

§ 5. Kongen kan fastsette nærmere forskrifter for all fangst som omhandles i denne lov, og for tilvirkningen av fangsten, samt for kontrollen. Disse forskrifter kan påby full utnyttelse av hvalen.

Det påhviler alle som er ansvarlige for driften — herunder også fangstbestyreren — å søke gjennomført den mest mulig effektive utnyttelse av all skutt hval.

§ 11. Det skal inntil 1 juli 1936 være forbudt uten samtykke av Handelsdepartementet ved frivillig salg eller ved tvangssalg å overdra hvalbåt eller skib som er innredet som kokeri for hvalfangst, og som er innført i det norske skibsregister, til nogen som etter § 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 ikke kan eie norsk skib. På samme måte er det forbudt å overdra part i sådanne skib eller aktie i selskap som eier sådanne skib, til nogen som ikke kan eie norsk

skib, såfremt overdragelsen vil medføre at skibet ophører å 26 juni. være norsk.

Nr. 1.

§ 12. Overdragelse i strid med § 11 må ikke registreres, likesom skibet ikke må slettes av skibsregistret. Heller ikke må skib tilhørende et selskap utslettes av skibsregistret på grunn av en overdragelse av aktie i selskapet i strid med forbudet i § 11.

§ 13. Overtredelse av det i § 11 omhandlede forbud straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder, hvorhos det fartøi eller den skibspart eller den aktie som søkes solgt i strid med forbudet, kan inndras til fordel for statskassen. Om hertil ikke er anledning, kan fartøiets eller skibspartens eller aktiens verdi inndras hos den skyldige.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

§§ 11—13 skal bare gjelde til 1 juli 1936.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 juni 1934.

HAAKON
(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.